

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 64

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

 49. évfolyam
2006. március 4.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 336/2006/EK rendelete (2006. február 15.) a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről 37
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/11/EK irányelve (2006. február 15.) a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről (Kodifikált változat) ⁽¹⁾ 52

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Európai Parlament és Tanács

2006/143/EK:

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács ajánlása (2006. február 15.) a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos további európai együttműködésről 60

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg.

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 336/2006/EK RENDELETE

(2006. február 15.)

**a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről
(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (a továbbiakban: IMO) 1993-ban elfogadta a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzatot (a továbbiakban: ISM-szabályzat). Ez a szabályzat az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú, 1974. évi nemzetközi egyezmény (SOLAS) 1994. májusában elfogadott IX., a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló fejezetével a legtöbb, nemzetközi hajóutakon közlekedő hajó számára fokozatosan kötelezővé vált.

(2) Az IMO a 2000. december 5-én elfogadott MSC. 104 (73) határozatával módosította az ISM-szabályzatot.

(3) Az IMO 1995. november 23-i A. 788 (19) határozatával elfogadta az ISM-szabályzat hatósági szervek általi végrehajtására vonatkozó iránymutatásokat. Ezeket az iránymutatásokat a 2001. november 29-én elfogadott A. 913 (22) határozat módosította.

(4) A „roll-on/roll-off” személyhajók (Ro-Ro komphajók) biztonságos üzemeltetéséről szóló, 1995. december 8-i 3051/95/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ a tagállamok kikötőibe érkező vagy onnan induló Ro-Ro személyszállító komphajók számára – mind nemzetközi, mind belföldi viszonylatban és lobogótól függetlenül – 1996. július 1-jei hatállyal közösségi szinten kötelezővé tette az ISM-szabályzatot. Ez jelentette az első lépést annak irányába, hogy biztosított legyen az ISM-szabályzatnak az összes tagállamban egységes és következetes végrehajtása.

(5) 1998. július 1-jétől a SOLAS IX. fejezetének rendelkezései alapján az ISM-szabályzat a nemzetközi hajóutakon kötelezővé vált a személyhajókat üzemeltető társaságok számára, ideértve a gyorsjáratú személyszállító hajókat, az olajszállító tartályhajókat, a vegyianyag-szállító tartályhajókat, a gázszállító hajókat, az ömlesztett árut szállító hajókat és az 500 bruttó tonna nagyságú vagy annál nagyobb, gyorsjáratú teherhajókat üzemeltető társaságokat is.

(6) 2002. július 1-jén az ISM-szabályzat a nemzetközi hajóutakon közlekedő egyéb teherhajókat, valamint 500 bruttó tonna nagyságú vagy annál nagyobb mobil tengeri fúrótornyokat üzemeltető társaságok számára is kötelezővé vált.

(7) Az ISM-szabályzat szigorú és kötelező alkalmazása hatékonyan javíthatja az emberi élet biztonságát a tengeren, valamint a környezetvédelmet.

(8) Kíváncos az ISM-szabályzatot közvetlenül alkalmazni a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajókra, továbbá – lobogóra való tekintet nélkül – a kizárólag belföldi utakon közlekedő hajókra, illetve a tagállamok kikötőibe érkező vagy onnan induló menetrendszerű személyhajókra.

⁽¹⁾ HL C 302., 2004.12.7., 20. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. március 10-i véleménye (HL C 102. E, 2004.4.28., 565. o.), a Tanács 2005. július 18-i közös álláspontja (HL C 264. E, 2005.10.25., 28. o.) és az Európai Parlament 2005. december 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 320., 1995.12.30., 14. o. A legutóbb a 2009/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 324., 2002.11.29., 1. o.) módosított rendelet.

- (9) Az új, közvetlenül alkalmazandó rendeletnek biztosítania kell az ISM-szabályzat végrehajtását, ugyanakkor a tagállamokra tartozik annak eldöntése, hogy a szabályzatot – lobogóra való tekintet nélkül – a kizárólag kikötői területen közlekedő hajókra is alkalmazzák-e.
- (10) Következésképpen a 3051/95/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (11) Amennyiben egy tagállam a gyakorlatban nehezen kivitelezhetőnek találja, hogy a társaság egyes, – az adott tagállamban kizárólag belföldi utakon közlekedő – meghatározott hajók, illetve hajótípusok tekintetében az ISM-szabályzat A. része különös rendelkezéseinek megfeleljenek, úgy ezektől a rendelkezésektől a szabályzat célkitűzésének egyenértékű elérését biztosító intézkedések alkalmazásával részben vagy egészben eltérhet. Az érintett tagállam az ilyen hajók és társaságok tekintetében ebben az esetben alternatív igazolási és ellenőrzési eljárásokat állapíthat meg.
- (12) Figyelembe kell venni a kikötő szerinti illetékes állam hatósága által végzett ellenőrzésről szóló, 1995. június 19-i 95/21/EK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾.
- (13) Azért, hogy az e rendeletben meghatározott kötelezettségekkel összefüggésben meghatározható legyen, mely szervezetek tekinthetők elismert szervezetnek, illetve azért, hogy e rendelet rendelkezései a nem nemzetközi forgalomban közlekedő személyhajók esetében alkalmazható legyen, figyelemmel kell lenni a hajófelügyeleti és hajóvizsgáló szervezetek, valamint a tengerhajózási igazgatás vonatkozó tevékenységeinek közös szabályairól és szabványairól szóló, 1994. november 22-i 94/57/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾, illetve a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről szóló, 1998. március 17-i 98/18/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾.
- (14) A II. melléklet módosításához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban kell elfogadni.
- (15) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hajók biztonságos üzemeltetésének és a hajókról történő szennyezés megelőzésének megerősítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az

e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Célkitűzés

E rendelet célkitűzése a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott hajók biztonságos üzemeltetése és a hajókról történő szennyezés megelőzésének megerősítése azáltal, hogy a hajókat üzemeltető társaságok esetében a következő eszközök segítségével biztosítja az ISM-szabályzat rendelkezéseinek teljesítését:

- a társaságoknak az általuk üzemeltetett hajókon és a szárazföldi részlegeiknél biztonságos üzemeltetési rendszert kell létesíteniük és működtetniük, továbbá
- a hajófedélzeti és szárazföldi rendszerek ellenőrzését a hajók lobogója és a hajók által felkeresett kikötők szerint illetékes állam hatóságának kell elvégeznie.

2. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „ISM-szabályzat”: a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat, amelyet a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet az 1993. november 4-i A. 741 (18) számú közgyűlési határozatával fogadott el, és amelyet az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottsága 2000. december 5-én elfogadott MSC. 104 (73) határozatával módosított, és amelynek hatályos változata e rendelet I. mellékletében szerepel;
- „elismert szervezet”: a 94/57/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban elismert szervezet;
- „társaság”: a hajó tulajdonosa vagy szervezet, illetve személy mint az igazgató, vagy személyzet nélküli hajó bérlete esetén az a személy, akire a hajótulajdonos átruházta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és aki e felelősséget magára vállalva teljesíti a szabályzatban meghatározott kötelezettségeket;
- „személyhajó”: olyan hajó – ideértve a gyorsjáratú személyszállító vízi járművet is –, amely több mint 12 utast szállít, illetve az alámerülésre alkalmas személyszállító vízi jármű;

⁽¹⁾ HL L 157., 1995.7.7., 1. o. A legutóbb a 2002/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 324., 2002.11.29., 53. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 319., 1994.12.12., 20. o. A legutóbb a 2002/84/EK irányelvvél módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 144., 1998.5.15., 1. o. A legutóbb a 2003/75/EK bizottsági irányelvvél (HL L 190., 2003.7.30., 6. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

5. „utas”: a hajón tartózkodó személy, kivéve az alábbiakat:
- a parancsnok, a személyzet tagjai vagy olyan személyek, akiket a hajó gazdasági tevékenységével összefüggésben a hajó fedélzetén foglalkoztatnak vagy alkalmaznak; és
 - az egy évesnél fiatalabb gyermek;
6. „gyorsjáratú vízi jármű”: a SOLAS-egyezmény X. fejezetének hatályos 1.2. szabályában meghatározott gyorsjáratú vízi jármű. A gyorsjáratú személyszállító vízi járművek esetében a 98/18/EK irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott korlátozásokat kell alkalmazni;
7. „teherhajó”: olyan hajó, ideértve a gyorsjáratú vízi járművet, amely nem személyhajó;
8. „nemzetközi út”: olyan tengeri út, amelyet a hajó egy tagállam vagy egy másik állam területén fekvő kikötőből valamely másik állam területén fekvő kikötőbe tesz meg;
9. „belföldi út”: ugyanazon tagállam területén fekvő kettő vagy több kikötő között megtett tengerszakasz;
10. „menetrendszerű személyhajó”: ugyanazon kikötők közötti forgalomban közlekedő hajó útjai, amelyeket:
- közzétett menetrend szerint; illetve
 - olyan rendszerességgel, illetve gyakorisággal tesz meg, amelyek felismerhetően sorozatot alkotnak;
11. „Ro-Ro személyszállító komphajó”: a SOLAS-egyezmény II-1. fejezetében meghatározott tengerjáró személyszállító hajó;
12. „alámerülésre alkalmas személyszállító vízi jármű”: olyan helyváltoztatásra alkalmas személyszállító hajó, amely elsősorban a vízfelszín alatt működik, és tevékenységének biztosítása, illetve az alábbiakban szereplő szükségleteinek biztosítása céljából vízfelszíni hajó vagy szárazföldi létesítmény támogatására szorul:
- üzemanyagkészletének, illetve energia forrásának feltöltése;
 - a sűrített levegővel történő feltöltés;
 - az életfeltételek biztosítását szolgáló berendezések feltöltése;
13. „mobil tengeri fűrótorony”: cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú szénhidrogén, kén vagy só tengerfenék alatti készleteinek felderítése vagy kiaknázása céljából tengerfelszín alatti fűrésre alkalmas hajó;
14. „bruttó tonna” (BRT): a hajó bruttó tonna tartalma, amelyet a hajók köbözéséről szóló 1969. évi nemzetközi egyezményben meghatározott eljárással állapítottak meg, illetve, a kizárólag belföldi utakon közlekedő hajók esetében, amennyiben a hajónak a fentiek szerinti bruttó tonna tartalmát nem az említett egyezményben meghatározott eljárással határozták meg, úgy a hajónak a nemzeti köbözési szabályoknak megfelelően megállapított bruttó tonna tartalma.

3. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezt a rendeletet a következő hajótípusokra és az azokat üzemeltető alábbi társaságokra kell alkalmazni:

- teher- és személyhajók, amelyek valamely tagállam lobogója alatt, nemzetközi utakon közlekednek;
- teher- és személyhajók, amelyek kizárólag belföldi utakon közlekednek, tekintet nélkül a lobogóra;
- a Közösség valamely tagállamának területén elhelyezkedő kikötőbe érkező vagy onnan induló, menetrendszerű teher- és személyhajók, tekintet nélkül a lobogóra;
- a valamely tagállam joghatósága alatt üzemeltetett mobil tengeri fűrótornyok.

(2) Ezt a rendeletet a következő hajótípusokra vagy az azokat üzemeltető alábbi társaságokra nem kell alkalmazni:

- valamely tagállam tulajdonában lévő, vagy tagállam által üzemeltetett, kizárólag nem-kereskedelmi, állami szolgálatban használt hadihajók, csapatszállító és más rendeltetésű hajók;
- a nem mechanikus eszközökkel hajtott hajók, a kezdetleges építésű faszerkezetű hajók, a kedvtelési célú hajók és kedvtelési célú vízi járművek, kivéve, ha azokat személyzettel és kereskedelmi célból üzemeltetik és 12 főnél több személyt szállítanak;
- a halászhajók;
- az 500 BRT alatti teherszállító hajók és mobil tengeri fűrótornyok;
- a 98/18/EK irányelv 4. cikkében meghatározott C. és D. osztályba tartozó tengerszakaszokon üzemeltetett személyhajók, a Ro-Ro személyszállító komphajók kivételével.

4. cikk

Megfelelőség biztosítása

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi olyan hajót üzemeltető társaság, amely e rendelet hatálya alá tartozik, megfelel e rendelet rendelkezéseinek.

5. cikk

A biztonságos üzemeltetésre vonatkozó követelmények

A 3. cikk (1) bekezdésében említett hajóknak és az azokat üzemeltető társaságoknak meg kell felelniük az ISM-szabályzat A. részében foglalt követelményeknek.

6. cikk

Tanúsítás és ellenőrzés

A tanúsítás és ellenőrzés tekintetében a tagállamok kötelesek megfelelni az ISM-szabályzat B. részében foglalt rendelkezéseknek.

7. cikk

Eltérés

(1) Egy tagállam, amennyiben a gyakorlatban nehezen kivitelezhetőnek találja, hogy a társaságok egyes, – az adott tagállamban kizárólag belföldi utakon közlekedő – meghatározott hajók, illetve hajótípusok tekintetében az ISM-szabályzat A. része 6., 7., 9., 11. és 12. cikkében foglalt előírásoknak megfeleljenek, úgy ezektől a rendelkezésektől a szabályzat célkitűzésének egyenértékű elérését biztosító intézkedések végrehajtásával részben vagy egészben eltérhetnek.

(2) A tagállamok az olyan hajók és társaságok tekintetében, amelyek vonatkozásában az (1) bekezdés értelmében eltérést fogadtak el, – amennyiben a gyakorlatban nehezen kivitelezhetőnek találják a 6. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelést – alternatív tanúsítási és ellenőrző vizsgálati eljárásokat állapíthatnak meg.

(3) Az (1), és adott esetben a (2) bekezdésben meghatározott körülmények fennállása esetén a következő eljárást kell alkalmazni:

a) az érintett tagállam értesíti a Bizottságot az eltérésről, valamint az általa elfogadni kívánt intézkedésekről;

b) amennyiben az értesítést követő hat hónapon belül a 12. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban megállapításra kerül, hogy a javasolt eltérés nem indokolt, illetve a javasolt intézkedések elégtelenek, az érintett tagállamnak a javasolt intézkedéseket módosítania kell, illetve azokat nem fogadhatja el;

c) ha hat hónapon belül nem érkezik ilyen jellegű ellenvetés, a tagállam valamennyi elfogadott intézkedést az (1), valamint adott esetben a (2) bekezdésre történő közvetlen hivatkozással hozza nyilvánosságra.

(4) Az (1), és adott esetben a (2) bekezdésben foglalt eltérést követően az érintett tagállam a II. melléklet B. része 5. pontjának második albekezdésével összhangban az alkalmazandó üzemeltetési korlátozásokról szóló igazolást állít ki.

8. cikk

Bizonyítványok érvényessége, elfogadása és elismerése

(1) A megfelelési bizonyítvány a kibocsátása napjától számított legfeljebb 5 évig érvényes. A biztonságos üzemeltetési bizonyítvány a kibocsátása napjától számított legfeljebb 5 évig érvényes.

(2) A megfelelési bizonyítvány és a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány megújítása során az ISM-szabályzat B. részének vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

(3) A tagállamok kötelesek elfogadni bármely másik tagállam hatósága vagy annak nevében eljáró elismert szervezet által kiállított megfelelési bizonyítványokat, ideiglenes megfelelési bizonyítványokat, biztonságos üzemeltetési bizonyítványokat és ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványokat.

(4) A tagállamok kötelesek elfogadni harmadik állam hatósága által, vagy azok nevében kibocsátott megfelelési bizonyítványokat, ideiglenes megfelelési bizonyítványokat, biztonságos üzemeltetési bizonyítványokat és ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványokat.

Menetrend szerinti forgalomban közlekedő személyhajók esetében viszont a harmadik állam hatósági szerve által kibocsátott megfelelési bizonyítvány, ideiglenes megfelelési bizonyítvány, biztonságos üzemeltetési bizonyítvány és ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány ISM-szabályzat rendelkezéseinek való megfelelését az érintett tagállam(ok) a megfelelő módon megvizsgálják vagy megvizsgáltatják, kivéve, amennyiben azokat valamely tagállam hatósága, vagy egy elismert szervezet bocsátotta ki.

9. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e szabályok végrehajtásának biztosítására. A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

10. cikk

Jelentéstétel

- (1) A tagállamok kétévente jelentést tesznek a Bizottságnak e rendelet végrehajtásáról.
- (2) A Bizottság az ilyen jelentések számára a 12. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban összehangolt mintapéldányt dolgoz ki.
- (3) A Bizottság az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség segítségével a tagállami jelentések kézhezvételét követően hat hónapon belül konszolidált jelentést dolgoz ki e rendelet végrehajtásáról, adott esetben intézkedési javaslatokkal. A jelentést az Európai Parlament és a Tanács részére kell megküldeni.

11. cikk

Módosítások

- (1) Az ISM-szabályzat módosításait a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) létrehozásáról, valamint a tengeri közlekedés biztonságáról és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló rendeletek módosításáról szóló, 2002. november 5-i 2099/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkével összhangban ki lehet zárni e rendelet hatálya alól.
- (2) A II. mellékletet érintő valamennyi módosítást a 12. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

12. cikk

A bizottság

- (1) A Bizottságot a 2099/2002/EK rendelet 3. cikkével összhangban létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával

és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) segíti.

- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK tanácsi határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő két hónap.

- (3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

13. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 3051/95/EK rendeletet 2006. március 24-től hatályon kívül kell helyezni.
- (2) A 2006. március 24. időpont előtt kibocsátott ideiglenes megfelelési bizonyítványok, ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványok, megfelelési bizonyítványok és biztonságos üzemeltetési bizonyítványok lejáratuk, illetve a következő érvényesítésük időpontjáig hatályban maradnak.

14. cikk

Hatálybalépés

E rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az olyan teher- és személyhajók vonatkozásában, amelyeknek még nem kellett megfelelniük az ISM-szabályzatnak, e rendeletet 2008. március 24-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2006. február 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

⁽¹⁾ HL L 324., 2002.11.29., 1. o. A 415/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 68., 2004.3.6., 10. o.) módosított rendelet.

I. MELLÉKLET

**A hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat
(a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat [ISM-szabályzat])**

A. rész – Végrehajtás

1. Általános rész
 - 1.1. Fogalommeghatározások
 - 1.2. Célkitűzések
 - 1.3. Alkalmazás
 - 1.4. A biztonságos üzemeltetési rendszerrel szemben támasztott követelmények
2. Biztonsági és környezetvédelmi politika
3. A társaság felelőssége és hatásköre
4. Kijelölt személy(ek)
5. A hajóparancsnok felelőssége és hatásköre
6. Erőforrások és a személyzet
7. Hajófedélzeti tevékenységek terveinek kidolgozása
8. Felkészülés vészhelyzetekre
9. A szabálytalanságokról, balesetekről és kockázatos események bekövetkezéséről szóló jelentések és elemzések
10. A hajók és a berendezéseik karbantartása
11. Dokumentálás
12. A társaság által végzett ellenőrzés, felülvizsgálat és kiértékelés

B. rész – Tanúsítás és ellenőrzés

13. Tanúsítás és időszakos ellenőrzés
14. Ideiglenes tanúsítás
15. Ellenőrzés
16. A bizonyítványok mintái

**A HAJÓK BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSÉRŐL ÉS A KÖRNYEZETSZENNYEZÉS MEGELŐZÉSÉRŐL
SZÓLÓ NEMZETKÖZI SZABÁLYZAT (A HAJÓK BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSÉRŐL SZÓLÓ
NEMZETKÖZI SZABÁLYZAT [ISM-SZABÁLYZAT])**

A. RÉSZ – VÉGREHAJTÁS

1. ÁLTALÁNOS RÉSZ

1.1. Fogalommeghatározások

E szabályzat A. és B. részére a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

- 1.1.1. „A hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat (ISM-szabályzat)”: a hajók biztonságos üzemeltetésére és a környezetszennyezés megelőzésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazó nemzetközi biztonságos üzemeltetési szabályzat, a Közgylűlés által elfogadott formában és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet általi esetleges módosításokkal.
- 1.1.2. „Társaság”: a hajó tulajdonosa vagy bármely egyéb szervezet vagy személy, például igazgató, vagy személyzet nélküli hajóbérlet esetén az a személy, akire a hajótulajdonos átruházta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és aki e felelősséget magára vállalva teljesíti a szabályzat által rá rótt feladatokat és kötelezettségeket.
- 1.1.3. „Hatóság”: annak az államnak az illetékes hatósági szerve, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedni jogosult.
- 1.1.4. „Biztonságos üzemeltetési rendszer”: egy olyan strukturált és dokumentált rendszer, amelynek segítségével a társaság személyzete hatékonyan hajthatja végre a társaság biztonságos üzemeltetési és környezetvédelmi politikáját.
- 1.1.5. „Megfelelési bizonyítvány”: olyan társaság számára kibocsátott igazolás, amely megfelel a szabályzat előírásainak.
- 1.1.6. „Biztonságos üzemeltetési bizonyítvány”: egy hajó számára kibocsátott olyan dokumentum, amely igazolja, hogy a társaság és a hajó parancsnoksága az elfogadott biztonságos üzemeltetési rendszernek megfelelően tevékenykedik-e.
- 1.1.7. „Tárgyilagos bizonyíték”: a biztonságra vagy a biztonságos üzemeltetési rendszer egy elemének a meglétére és végrehajtására vonatkozó mennyiségi vagy minőségi információ, feljegyzés vagy ténymegállapítás, amely észlelésen, mérésen vagy tesztelésen alapul, és ellenőrizhető.
- 1.1.8. „Észrevétel”: a biztonságos üzemeltetés ellenőrző vizsgálatának végrehajtása során elkészítendő tárgyilagos, bizonyítékokkal alátámasztott ténymegállapítás.
- 1.1.9. „Szabálytalanság”: olyan észlelt állapot, amelyben tárgyilagos bizonyítékok arra utalnak, hogy egy meghatározott követelményt nem tartottak be.
- 1.1.10. „Súlyos szabálytalanság”: olyan azonosítható rendellenesség, amely súlyos fenyegetést jelent a személyzet vagy a hajó biztonságára nézve, vagy súlyos környezetvédelmi kockázatot idéz elő és azonnali korrekciós intézkedést igényel, és amely magában foglalja a szabályzat egy előírása eredményes és szisztematikus megvalósításának hiányát.
- 1.1.11. „Évforduló”: minden év azon napja és hónapja, amely megfelel a vonatkozó bizonyítvány lejáratának napjának.
- 1.1.12. „Egyezmény”: A módosított, „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény.

1.2. Céltitűzések

1.2.1. A szabályzat célja a biztonság biztosítása a tengeren és a személyi sérüléseknek vagy az emberi élet elvesztésének a megelőzése, illetve a környezet, különösen a tengeri környezet szennyezésének, valamint a vagyoni károknak a megelőzése.

1.2.2. A biztonságos üzemeltetés terén a társaságok céltitűzéseinek különösen a következőknek kell lenniük:

1.2.2.1. a hajó üzemeltetése biztonságos gyakorlatának kidolgozása és a biztonságos munkakörnyezet megteremtése;

1.2.2.2. minden ismert kockázat ellen biztonsági intézkedések kidolgozása; és

1.2.2.3. mind a parti, mind a hajószemélyzet biztonságos üzemeltetési képességeinek folyamatos fejlesztése, beleértve mind a biztonsággal, mind a környezetvédelemmel kapcsolatos vészhelyzetekre történő felkészülést is.

1.2.3. A biztonságos üzemeltetési rendszernek a következőket kell biztosítania:

1.2.3.1. a kötelező szabályok és szabályzatok betartása; és

1.2.3.2. a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet, a hatósági szervek, a hajóosztályozó társaságok és a tengerészeti ágazat más szervezetei által ajánlott hatályos szabályzatok, iránymutatások és előírások figyelembevétele.

1.3. Alkalmazás

E szabályzat előírásai minden hajóra alkalmazhatók.

1.4. A biztonságos üzemeltetési rendszerrel szemben támasztott követelmények

Minden társaságnak ki kell dolgoznia egy biztonságos üzemeltetési rendszert, amelyet alkalmaznia kell, és fenn kell tartania, és amelynek tartalmaznia kell az alábbi működési elemeket:

1.4.1. biztonsági és környezetvédelmi politika;

1.4.2. a hajók biztonságos üzemelése és a környezetvédelem biztosítására szolgáló utasítások és eljárások, a vonatkozó nemzetközi szabályozásnak, valamint a lobogó szerinti állam jogszabályainak megfelelően;

1.4.3. a szárazföldi és a hajózó személyzet közötti kommunikációt lehetővé tevő hierarchia és kommunikációs eszközök;

1.4.4. a balesetek, valamint az e szabályzat rendelkezései be nem tartásának jelentési eljárásai;

1.4.5. vészhelyzet kezelésére felkészítő és annak bekövetkezésekor követendő eljárások; és

1.4.6. belső ellenőrzési és hatósági ellenőrző vizsgálati eljárások.

2. BIZTONSÁGI ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI POLITIKA

2.1. A társaság köteles kidolgozni egy biztonsági és környezetvédelmi politikát, amely leírja az 1.2. pontban szereplő céltitűzések elérésének módjait.

2.2. A társaságnak biztosítania kell, hogy e politikát a szervezet minden szintjén, mind a hajókon, mind a szárazföldön alkalmazzák.

3. A TÁRSASÁG FELELŐSSÉGE ÉS HATÁSKÖRE

- 3.1. Ha a hajó üzemeltetéséért felelős személy nem a hajó tulajdonosa, a hajótulajdonos köteles a felelős teljes nevét és azonosító adatait bejelenteni a hatóságnak.
- 3.2. A társaság köteles meghatározni és írásban rögzíteni a biztonsággal és a környezetszennyezés megelőzésével kapcsolatos tevékenységek irányításának, végrehajtásának és ellenőrző vizsgálatának feladatát ellátó személyek felelősségét, hatáskörét és kölcsönös viszonyát.
- 3.3. A társaságnak biztosítani kell, hogy megfelelő eszközök és szárazföldi támogatás álljon a kijelölt személy vagy személyek rendelkezésére a feladataik elvégzéséhez.

4. KIJELÖLT SZEMÉLY(EK)

Annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes hajó biztonságosan üzemelhessen, valamint a társaság kapcsolatban lehessen a hajószeméllyzettel, minden társaságnak megfelelő módon ki kell jelölnie egy olyan személyt vagy személyeket a szárazföldön, akik közvetlenül elérhetik az igazgatás legfelsőbb szintjét. A kijelölt személy vagy személyek felelőssége és hatásköre kiterjed minden egyes hajó üzemeltetésének a biztonság, valamint a környezetszennyezés megelőzése szempontjából történő figyelemmel kísérésére, valamint annak biztosítására, hogy szükség szerint megfelelő eszközök és szárazföldi támogatás álljon rendelkezésre.

5. A HAJÓPARANCSNOK FELELŐSSÉGE ÉS HATÁSKÖRE

- 5.1. A társaságnak egyértelműen meg kell határoznia és írásban rögzítenie a hajóparancsnok felelősségét az alábbiak vonatkozásában:
 - 5.1.1. a társaság biztonsági és környezetvédelmi politikájának végrehajtása;
 - 5.1.2. a hajószemélyzet ösztönzése e politika alkalmazására;
 - 5.1.3. a megfelelő parancsok és utasítások egyértelmű és egyszerű módon történő közlése;
 - 5.1.4. a meghatározott előírások teljesítésének ellenőrzése; és
 - 5.1.5. a biztonságos üzemeltetési rendszer felülvizsgálata és a hiányosságok jelentése a szárazföldi vezetőség számára.
- 5.2. A társaság köteles gondoskodni arról, hogy a hajók fedélzetén hatályos biztonságos üzemeltetési rendszer világos előírást tartalmaz, amely a hajóparancsnok hatáskörére helyezi a hangsúlyt. A társaságnak a biztonságos üzemeltetési rendszerben elő kell írnia, hogy a hajóparancsnok rendelkezik a legfőbb hatalommal, és ő felelős a biztonságra és a környezetszennyezés megelőzésére vonatkozó döntések meghozataláért, valamint hogy szükség esetén kérheti a társaság segítségét.

6. ERŐFORRÁSOK ÉS A SZEMÉLYZET

- 6.1. A társaság köteles biztosítani, hogy a hajóparancsnok:
 - 6.1.1. rendelkezzen a megfelelő képesítéssel a parancsnoki teendők ellátásához;
 - 6.1.2. tökéletesen ismerje a társaság biztonságos üzemeltetési rendszerét; és
 - 6.1.3. megkapjon minden, a feladatai biztonságos ellátásához szükséges támogatást.
- 6.2. A társaság köteles biztosítani, hogy minden egyes hajónak képzett, képesítéssel és a szükséges egészségügyi alkalmassággal rendelkező tengerészekből álló személyzete legyen a vonatkozó nemzeti és nemzetközi előírásoknak megfelelően.

- 6.3. A társaság köteles megfelelő eljárásokat kidolgozni annak biztosítása céljából, hogy az új, valamint a biztonsághoz és a környezetvédelemhez kapcsolódó munkakörbe áthelyezett személyzet részesüljön a feladatai elvégzéséhez szükséges megfelelő képzésben.

A kihajózás előtt adandó lényeges utasításokat meg kell határozni, írásba kell foglalni és azokat át kell adni.

- 6.4. A társaságnak gondoskodnia kell arról, hogy a társaság biztonságos üzemeltetési rendszerében dolgozó valamennyi személy pontosan értse a vonatkozó szabályokat, szabályzatokat és iránymutatásokat.
- 6.5. A társaság köteles kidolgozni és folyamatosan alkalmazni azokat az eljárásokat, amelyek meghatározzák a biztonságos üzemeltetési rendszer megvalósításához szükséges képzést, valamint gondoskodni arról, hogy az érintett személyek ilyen képzésben részesüljenek.
- 6.6. A társaság köteles megfelelő eljárásokat kidolgozni annak érdekében, hogy a hajószemélyzet megkapja a hajó biztonságos üzemeltetési rendszeréről a megfelelő információkat a hajón alkalmazott munkanyelven vagy a hajószemélyzet által értett nyelven.
- 6.7. A társaság köteles gondoskodni arról, hogy a hajószemélyzet tagjai hatékonyan tudjanak kommunikálni a biztonságos üzemeltetési rendszerrel kapcsolatos feladataik végrehajtása során.

7. HAJÓFEDÉLZETI TEVÉKENYSÉGEK TERVEINEK KIDOLGOZÁSA

A társaság köteles kidolgozni a hajó biztonságával és a környezetszennyezés megelőzésével kapcsolatos kiemelt fontosságú hajófedélzeti tevékenységek tervei és utasításai elkészítéséhez szükséges megfelelő eljárásokat, adott esetben az ellenőrzések jegyzékét is. A feladatokat meg kell határozni és a végrehajtást képzett személyek kötelezettségeként kell megjelölni.

8. FELKÉSZÜLÉS VÉSZHELYZETEKRE

- 8.1. A társaságnak eljárásokat kell kidolgoznia a hajófedélzeten esetlegesen előforduló vészhelyzetek felismerésére, azonosítására és kezelésére.
- 8.2. A társaságnak ki kell dolgoznia a vészhelyzetben szükséges intézkedések meghozatalához szükséges felkészítő gyakorlatok programjait.
- 8.3. A biztonságos üzemeltetési rendszernek elő kell írnia azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a társaság szervezete bármikor képes legyen kezelni a hajókat fenyegető veszélyeket, baleseteket és vészhelyzeteket.

9. A SZABÁLYTALANSÁGOKRÓL, BALESETEKRŐL ÉS KOCKÁZATOS ESEMÉNYEK BEKÖVETKEZÉSÉRŐL SZÓLÓ JELENTÉSEK ÉS ELEMZÉSEK

- 9.1. A biztonságos üzemeltetési rendszernek megfelelő eljárásokat kell tartalmaznia, amelyekkel biztosítható, hogy a szabálytalanságokat, valamint a bekövetkezett baleseteket és kockázatot jelentő helyzeteket a társaságnak jelentik, kivizsgálják és elemzik a biztonság fejlesztése és a környezetszennyezés megelőzése céljából.
- 9.2. A társaság köteles megfelelő eljárásokat kidolgozni a korrekciós intézkedések végrehajtására.

10. A HAJÓK ÉS BERENDEZÉSEK KARBANTARTÁSA

- 10.1. A társaság megfelelő eljárásokat köteles kidolgozni annak biztosítására, hogy a hajók karbantartása megfeleljen a vonatkozó szabályoknak és szabályzatoknak, illetve a társaság által megállapított kiegészítő előírásnak.
- 10.2. Az ezen előírásoknak való megfelelés érdekében a társaság köteles gondoskodni arról, hogy
- 10.2.1. megfelelő időközönként vizsgálatot tartsanak;
- 10.2.2. minden szabálytalanságot, amennyiben ismertek, azok lehetséges okaival együtt jelentsenek;

10.2.3. megtegyék a korrekciós intézkedéseket; és

10.2.4. e tevékenységről nyilvántartást vezessenek.

10.3. A társaság köteles kidolgozni a biztonságos üzemeltetési rendszerben megfelelő eljárásokat olyan berendezések és műszaki rendszerek azonosítására, amelyek hirtelen bekövetkező üzemzavara veszélyes helyzetet idézhet elő. A biztonságos üzemeltetési rendszernek egyedi intézkedéseket kell előírnia az ilyen berendezések vagy rendszerek működési megbízhatóságának javítása érdekében. Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a készenléti berendezések, illetve a nem folyamatosan használt berendezések és műszaki rendszerek rendszeres időközönkénti ellenőrzését.

10.4. A 10.2. pontban említett vizsgálatokat, valamint a 10.3 pontban előírt intézkedéseket be kell építeni a hajó üzemeltetési és karbantartási programjába.

11. DOKUMENTÁLÁS

11.1. A társaságnak ki kell dolgoznia és folyamatosan alkalmaznia kell a biztonságos üzemeltetési rendszerrel kapcsolatos összes dokumentum és adat ellenőrzéséhez szükséges eljárásokat.

11.2. A társaságnak gondoskodnia kell az alábbiakról:

11.2.1. az érvényes dokumentumoknak a megfelelő helyeken elérhetőnek kell lenniük;

11.2.2. a dokumentumok változásait az illetékes személyeknek figyelemmel kell kísérniük és jóvá kell hagyniuk; és

11.2.3. az elavulttá vált dokumentumokat haladéktalanul el kell távolítani.

11.3. A biztonságos üzemeltetési rendszer leírásához és megvalósításához használt dokumentumokból „biztonságos üzemeltetési kézikönyv”-et lehet összeállítani. A dokumentációt olyan formában kell őrizni, ahogy azt a társaság a legmegfelelőbbnek tartja. Minden egyes hajón meg kell lennie a rá vonatkozó teljes dokumentációnak.

12. A TÁRSASÁG ÁLTAL VÉGZETT ELLENŐRZÉS, FELÜLVIZSGÁLAT ÉS KIÉRTÉKELÉS

12.1. A társaság köteles belső vizsgálatokat folytatni annak ellenőrzése céljából, hogy az üzemeltetés biztonságához és a környezetszennyezés megelőzéséhez kapcsolódó tevékenységek megfelelnek-e a biztonságos üzemeltetési rendszer előírásainak.

12.2. A társaság köteles időszakonként értékelni a biztonságos üzemeltetési rendszer hatékonysági szintjét, és amikor szükséges, felülvizsgálni a rendszert a társaság által erre a célra kidolgozott eljárásnak megfelelően.

12.3. Az ellenőrzések lefolytatásának és az esetleges korrekciós intézkedések megtételének a megállapított eljárásoknak megfelelően kell történniük.

12.4. Az ellenőrzéseket lefolytató személyeknek függetlennek kell lenniük az ellenőrzött területek személyzetétől, kivéve az olyan eseteket, amikor ez a társaság mérete és jellege miatt gyakorlatilag nem valósítható meg.

12.5. Az ellenőrzések és felülvizsgálatok eredményeit az adott területért felelős összes személy tudomására kell hozni.

12.6. Hiányosságok feltárása esetén az érintett területért felelős vezetőknek haladéktalanul meg kell hozniuk a korrekciós intézkedéseket.

B. RÉSZ – TANÚSÍTÁS ÉS ELLENŐRZÉS

13. TANÚSÍTÁS ÉS IDŐSZAKOS ELLENŐRZÉS

- 13.1. A hajót olyan társaság üzemeltetheti, amely rendelkezik az adott hajóra kibocsátott megfelelési bizonyítvánnyal, illetve az adott hajóra kibocsátott, a 14.1 pontnak megfelelő ideiglenes megfelelési bizonyítvánnyal.
- 13.2. A hatóság, illetve a hatóság által elismert szervezet vagy a hatóság kérésére az egyezmény valamelyik más szerződő kormánya köteles a megfelelési bizonyítványt a szabályzat előírásainak megfelelő valamennyi társaság részére, a hatóság által megszabott időszakra, illetve legfeljebb öt évig terjedő időtartamra kibocsátani. E bizonyítványt el kell fogadni annak bizonyítékaként, hogy a társaság képes a szabályzat előírásainak megfelelni.
- 13.3. A megfelelési bizonyítvány csak a bizonyítványban kifejezetten felsorolt hajótípusokra érvényes. Ennek a megjelölésnek azon hajótípusok alapján kell történnie, amelyekre az üzembe helyezés előtti vizsgálatot elvégezték. További hajótípusokkal való kiegészítés csak akkor lehetséges, miután egy vizsgálat megállapította, hogy a társaság képes teljesíteni a szabályzatnak ezekre a hajótípusokra érvényes előírásait. Ebben az összefüggésben a hajótípusok alatt az egyezmény IX. fejezetének 1. szabályában nevezett típusok értendők.
- 13.4. A megfelelési bizonyítvány érvényességét egy évente történő vizsgálat fenntartásával a hatóság, illetve a hatóság által elismert szervezet vagy a hatóság kérésére egy másik szerződő kormány által kell az évfordulót megelőző három hónaptól az azt követő három hónapig terjedő időtartamban meghosszabbíttatni.
- 13.5. A hatóság vagy a hatóság kérésére a bizonyítványt kibocsátó másik szerződő kormány visszavonhatja a megfelelési bizonyítványt, ha nem kérték a 13.4. pontban előírt éves vizsgálatot, vagy ha bizonyítékok vannak a szabályzat súlyos megsértésére.
- 13.5.1. Ha visszavonják a megfelelési bizonyítványt, minden azzal összefüggő biztonságos üzemeltetési bizonyítványt és/vagy ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványt szintén vissza kell vonni.
- 13.6. A megfelelési bizonyítvány másolatát a hajó fedélzetén kell elhelyezni annak érdekében, hogy a hajóparancsnok kérésre igazolás céljából bemutathassa a hatóság vagy a hatóság által elismert szervezet számára, vagy hogy az egyezmény IX. fejezetének 6.2. szabályában említett ellenőrzés céljából bemutathassa. A bizonyítvány másolatát nem kell hitelesíteni vagy igazolással ellátni.
- 13.7. Egy hajó számára a biztonságos üzemeltetési bizonyítványt a hatóságnak, illetve a hatóság által elismert szervezetnek vagy a hatóság kérésére bármely más szerződő kormánynak olyan időtartamra kell kibocsátania, amely nem haladhatja meg az öt évet. A bizonyítvány kibocsátása előtt ellenőrizni kell, hogy a társaság és a hajó parancsnoksága az elfogadott biztonságos üzemeltetési rendszernek megfelelően tevékenykedik-e. E bizonyítványt el kell fogadni annak bizonyítékaként, hogy a hajó megfelel a szabályzat előírásainak.
- 13.8. A biztonságos üzemeltetési bizonyítvány érvényessége attól a feltételtől függ, hogy a hatóság, illetve a hatóság által elismert szervezet vagy a hatóság kérésére bármely más szerződő kormány legalább egy időközi ellenőrzést végez. Ha csak egy időközi ellenőrzést tábláztak be és a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány érvényessége öt évre szól, akkor az időközi ellenőrzést a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány második és harmadik évfordulója között kell elvégezni.
- 13.9. A 13.5.1. pont előírásain túl a hatóság vagy a hatóság kérésére a bizonyítványt kibocsátó szerződő kormány visszavonhatja a biztonságos üzemeltetési bizonyítványt, ha nem kérték a 13.8. pontban előírt időközi ellenőrzést, vagy ha bizonyítékok vannak a szabályzat súlyos megsértésére.
- 13.10. Amennyiben a megújítás céljából végzett vizsgálat a meglévő megfelelési bizonyítvány vagy biztonságos üzemeltetési bizonyítvány lejáratí ideje előtti három hónapon belül zárul le, az új megfelelési bizonyítvány vagy új biztonságos üzemeltetési bizonyítvány a 13.2. és 13.7. pont ellenére a megújítás céljából végzett vizsgálat befejezésének időpontjától kezdve olyan időtartamra érvényes, amely a meglévő megfelelési bizonyítvány vagy biztonságos üzemeltetési bizonyítvány lejáratí idejétől nézve nem haladja meg az öt évet.

- 13.11. Amennyiben a megújítás céljából végzett vizsgálat a meglévő megfelelési bizonyítvány vagy biztonságos üzemeltetési bizonyítvány lejáratí ideje előtt több mint három hónappal zárul le, az új megfelelési bizonyítvány vagy új biztonságos üzemeltetési bizonyítvány a megújítás céljából végzett vizsgálat befejezésének időpontjától kezdve olyan időtartamra érvényes, amely a megújítás céljából végzett vizsgálat befejezésének időpontjától nézve nem haladja meg az öt évet.

14. IDEIGLENES TANÚSÍTVÁNY

- 14.1. Ideiglenes megfelelési bizonyítványt akkor lehet a szabályzat kezdeti megvalósításának megkönnyítése céljából kibocsátani, ha

1. a társaságot újonnan alapították; vagy
2. a már meglévő megfelelési bizonyítványt új hajótípusokkal kell kiegészíteni, azt követően, hogy ellenőrizték, hogy a társaság rendelkezik-e a szabályzat 1.2.3. pontjában előírt célkitűzéseknek megfelelő biztonságos üzemeltetési rendszerrel, valamint azzal a feltétellel, hogy a társaság bemutatott egy tervet a szabályzat összes előírásának megfelelő biztonságos üzemeltetési rendszernek az ideiglenes megfelelési bizonyítvány érvényességi időtartama alatti megvalósításához. Ilyen ideiglenes megfelelési bizonyítványt a hatóság, illetve a hatóság által elismert szervezet vagy a hatóság kérésére egy másik szerződő kormány legfeljebb 12 hónapos időszakra bocsát ki. Az ideiglenes megfelelési bizonyítvány másolatát a hajón kell tartani annak érdekében, hogy a hajó parancsnoka igazolás céljából bemutathassa a hatóság vagy a hatóság által elismert szervezet számára, vagy hogy az egyezmény IX. fejezetének 6.2. szabályában említett ellenőrzés céljából bemutathassa. A bizonyítvány másolatát nem kell hitelesíteni vagy igazolással ellátni.

- 14.2. Ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványt akkor lehet kibocsátani, ha

1. új hajókat szállítanak le;
2. a társaság egy olyan hajó üzemeltetéséért vállal felelősséget, amely a társaság számára új; vagy
3. megváltozott a hajó lobogója.

Az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványt a hatóság, illetve a hatóság által elismert szervezet vagy a hatóság kérésére egy másik szerződő kormány legfeljebb 6 hónapos időszakra bocsáthat ki.

- 14.3. Különleges esetekben a hatóság vagy a hatóság kérésére egy másik szerződő kormány a bizonyítványban megjelölt lejáratí időponttól számítva további 6 hónappal meghosszabbíthatja az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány érvényességét.

- 14.4. Az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány kibocsátását megelőzően ellenőrizni kell, hogy

1. a megfelelési bizonyítvány vagy az ideiglenes megfelelési bizonyítvány az adott hajóra lett-e kibocsátva;
2. a társaság által az adott hajó számára létrehozott biztonságos üzemeltetési rendszer tartalmazza-e a szabályzat lényeges elemeit, és értékelték-e azokat a megfelelési bizonyítvány kibocsátásához szükséges ellenőrzés során, illetve kimutatták-e, hogy e rendszer megfelel az ideiglenes megfelelési bizonyítvány kibocsátásához megkövetelt feltételeknek;
3. a társaság a hajó ellenőrzését három hónapon belül tervezte-e;
4. a parancsnok és a tisztek ismerik-e a biztonságos üzemeltetési rendszert és az annak megvalósításához tervezett rendelkezéseket;
5. ténylegesen kiadták-e az elhajózás előtt feltétlenül kiadandó utasításokat; és
6. a biztonságos üzemeltetési rendszer használatára vonatkozó utasításokat a hajón használt munkanyelven vagy a hajószemélyzet által értett nyelven adták-e ki.

15. ELLENŐRZÉS

- 15.1. A szabályzatban meghatározott ellenőrzéseket a hatóság által jóváhagyott eljárásokkal összhangban kell elvégezni, figyelembe véve a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által kidolgozott iránymutatásokat ⁽¹⁾.

16. A BIZONYÍTVÁNYOK MINTÁI

- 16.1. A megfelelési bizonyítványt, a biztonságos üzemeltetési bizonyítványt, az ideiglenes megfelelési bizonyítványt, valamint az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványt az e szabályzat függelékében szereplő minták alapján kell elkészíteni. Ha a használt nyelv sem angol, sem francia, a szövegnek egy angol vagy francia nyelvű fordítást kell tartalmaznia.
- 16.2. A 13.3. pont előírásain kívül a megfelelési bizonyítványban és az ideiglenes megfelelési bizonyítványban szereplő hajótípusokat olyan megjegyzéssel lehet ellátni, amely a biztonságos üzemeltetési rendszerben leírt hajók bármilyen üzemeltetési korlátozását tükrözi.

⁽¹⁾ Lásd a biztonságos hajózás nemzetközi szabályzatának (ISM) a tengerészeti hatóságok általi végrehajtására vonatkozó felülvizsgált iránymutatásokat, amelyeket az IMO a A. 913 (22) határozatával fogadott el.

Függelék

**A megfelelési bizonyítvány, a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány, az ideiglenes megfelelési bizonyítvány,
valamint az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány mintái**

MEGFELELESI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva a többszörösen módosított

„Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával

(az állam neve)

kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A társaság neve és címe:

.....

.....

(lásd az ISM-szabályzat 1.1.2. pontjában)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a társaság biztonsági rendszerét ellenőrizték, és az megfelel a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat (ISM-szabályzat) alább feltüntetett hajótípusokra vonatkozó előírásainak (nem kívánt rész törlendő):

Személyhajó

Gyorsjáratú személyszállító vízi jármű

Gyorsjáratú teherhajó

Ömlesztett árut szállító hajó

Olajszállító tartályhajó

Vegyianyag-szállító tartályhajó

Gázszállító hajó

Mobil tengeri fúrótorony

Egyéb teherhajó

Ez a megfelelési bizonyítvány-ig érvényes, érvényessége időszakos vizsgálatához kötött.

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:

.....

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

Bizonyítvány száma

ELLENŐRZÉS IGAZOLÁSA

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY az egyezmény IX. fejezetének 6.1. szabálya, valamint az ISM-szabályzat 13.4. pontja szerint végrehajtott időszakos ellenőrzés alkalmával a biztonságos üzemeltetési rendszert az ISM-szabályzat rendelkezéseinek megfelelőnek találták.

ELSŐ ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

MÁSODIK ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

HARMADIK ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

NEGYEDIK ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva

a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával

(az állam neve)

kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A hajó neve:

Megkülönböztető száma vagy betűjele:

Lajstromozási kikötője:

Hajótípus (*):

BRT:

IMO-szám:

A társaság neve és címe:

(lásd az ISM-szabályzat 1.1.2. pontjában)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a hajó biztonsági rendszerét ellenőrizték, és az megfelel a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat (ISM-szabályzat) előírásainak, és a vizsgálatot követően megállapították, hogy a társaság birtokában levő megfelelési bizonyítvány erre a hajótípusra érvényes.

(*) A hajótípus a következő hajótípusok közül választandó ki: személyhajó; gyorsjáratú személyszállító vízi jármű; gyorsjáratú teherhajó; ömlesztett árut szállító hajó; olajszállító tartályhajó; vegyianyag-szállító tartályhajó; gázszállító hajó; mobil tengeri fűtőtorony; egyéb teherhajó.

Ez a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány-ig érvényes és érvényessége időszakos vizsgálatához, valamint a megfelelési bizonyítvány érvényességéhez kötött.

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

Bizonyítvány száma

IDŐKÖZI ELLENŐRZÉS ÉS TOVÁBBI ELLENŐRZÉSEK IGAZOLÁSA (HA SZÜKSÉGES)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY az egyezmény IX. fejezetének 6.1. szabálya, valamint az ISM-szabályzat 13.8. pontja szerint végrehajtott időszakos vizsgálat alkalmával a biztonságos üzemeltetési rendszert az ISM-szabályzat rendelkezéseinek megfelelőnek találták.

IDŐKÖZI ELLENŐRZÉS (a második és
harmadik évforduló között folytatandó le)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

TOVÁBBI ELLENŐRZÉS (*)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

TOVÁBBI ELLENŐRZÉS (*)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

TOVÁBBI ELLENŐRZÉS (*)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

(*) Ha szükséges. Utalni kell a biztonságos hajózás nemzetközi szabályzatának (ISM) a tengerészeti hatóságok általi végrehajtására vonatkozó iránymutatások 3.4.1. pontjára (A. 913 (22) határozat).

IDEIGLENES MEGFELELÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva

a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával

(az állam neve)

kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A társaság neve és címe:

(lásd az ISM-szabályzat 1.1.2. pontjában)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a társaság biztonságos üzemeltetési rendszerét a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat (ISM-szabályzat) 1.2.3. pontja céljainak megfelelőnek tartják az alább feltüntetett hajótípus(ok)ra (nem kívánt rész törlendő) vonatkozóan:

Személyhajó

Gyorsjáratú személyszállító vízi jármű

Gyorsjáratú teherhajó

Ömlesztett árut szállító hajó

Olajszállító tartályhajó

Vegyianyag-szállító tartályhajó

Gázszállító hajó

Mobil tengeri fúrótorony

Egyéb teherhajó

Ez az ideiglenes megfelelési bizonyítvány ...-ig érvényes

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának a helye)

Kibocsátás kelte:

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

IDEIGLENES BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva

a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával

(az állam neve)

kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A hajó neve:

Megkülönböztető száma vagy betűjele:

Lajstromozási kikötője:

Hajótípus (*):

BRT:

IMO-szám:

A társaság neve és címe:

.....

(lásd az ISM-szabályzat 1.1.2. pontjában)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a hajó biztonságos üzemeltetési rendszere megfelel az ISM-szabályzat 14.4. pontja rendelkezéseinek, és hogy a társaság megfelelési bizonyítványa/ideiglenes megfelelési bizonyítványa (**) az adott hajóra lett kibocsátva.

Ez az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány -ig érvényes

és érvényessége a megfelelési bizonyítvány/ideiglenes megfelelési bizonyítvány (**)érvényességéhez kötött.

(*) A hajótípus a következő hajótípusok közül választandó ki: személyhajó; gyorsjáratú személyszállító vízi jármű; gyorsjáratú teherhajó; ömlesztett árut szállító hajó; olajszállító tartályhajó; vegyianyag-szállító tartályhajó; gázzszállító hajó; mobil tengeri fűtőtorony; egyéb teherhajó.

(**) A nem kívánt rész törölendő.

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

Bizonyítvány száma

Az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány érvényessége-ig meghosszabbítva.

A meghosszabbítás dátuma:

(a dokumentumot kibocsátó hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

II. MELLÉKLET

**A NEMZETKÖZI BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSI (ISM) SZABÁLYZAT VÉGREHAJTÁSÁRA
VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK A HATÓSÁGOK SZÁMÁRA**

A. rész Általános rendelkezések

B. rész Tanúsítás és követelmények

2. Tanúsítási eljárás

3. Igazgatási követelmények

4. Alkalmassági követelmények

5. A megfelelési bizonyítványok és biztonságos üzemeltetési bizonyítványok mintái

A. RÉSZ – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

- 1.1. Ha az ISM-szabályzat rendelkezéseiben e rendelet hatálya alá tartozó hajók számára előírt ellenőrzéseket és tanúsítási feladatokat végzik, a tagállamok kötelesek az e cím B. részében meghatározott követelményeknek és szabványoknak eleget tenni.
- 1.2. Ezenkívül a tagállamok figyelembe veszik az IMO 2001. november 29-én az A. 913 (22) számú határozattal elfogadott, a nemzetközi biztonságos üzemeltetési (ISM) szabályzat hatóságok általi végrehajtásáról szóló, módosított iránymutatásának rendelkezéseit, amennyiben nem tartoznak e cím B. része alá.

B. RÉSZ – TANÚSÍTÁS ÉS KÖVETELMÉNYEK**2. Tanúsítási eljárás**

- 2.1. Egy társaság számára a megfelelési bizonyítvány, valamint minden egyes hajó számára a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány kibocsátásával kapcsolatos tanúsítási eljárást az alábbi rendelkezések figyelembevételével kell lefolytatni.
- 2.2. A tanúsítási eljárás szokásos esetben a következő lépéseket tartalmazza:
 1. üzembe helyezés előtti ellenőrzés;
 2. éves vagy időközi ellenőrzés;
 3. megújítás céljából végzett ellenőrzés; és
 4. további ellenőrzés.

Ezeket az ellenőrzéseket a társaság kérésére az illetékes hatóság vagy a nevében tevékenykedő elismert szervezet folytatja le.

- 2.3. Az ellenőrzéseknek magukban kell foglalniuk a biztonságos üzemeltetési rendszer könyvvizsgálatát is.
- 2.4. A könyvvizsgálat végrehajtására egy vezető könyvvizsgálót, és ahol szükséges, könyvvizsgálói munkacsoportot kell kijelölni.
- 2.5. A vezető könyvvizsgálónak kapcsolatba kell lépnie a társasággal, és könyvvizsgálati tervet kell készítenie.
- 2.6. A vezető könyvvizsgáló irányítása mellett jelentést kell készíteni a könyvvizsgálatról, amelynek pontosságáért és teljességéért a vezető könyvvizsgáló felel.
- 2.7. A könyvvizsgálatról készített jelentésnek tartalmaznia kell a könyvvizsgálati tervet, a könyvvizsgálói munkacsoport tagjainak adatait, dátumokat, a társaság azonosítását, az összes megállapításról és szabálytalanságról készített feljegyzést, valamint a meghatározott célkitűzések megvalósíthatósága szempontjából a biztonságos üzemeltetési rendszer hatékonyságával kapcsolatos észrevételeket.

3. Igazgatási követelmények

- 3.1. Az ISM-szabályzat rendelkezéseinek betartását ellenőrző vizsgálatot végző könyvvizsgálóknak vagy könyvvizsgálói munkacsoportnak a következőkre vonatkozóan kell hatáskörrel rendelkeznie:
 1. a társaság által üzemeltetett minden egyes hajótípusra vonatkozó szabályok és szabályzatok betartásának biztosítása, beleértve a tengerészek képesítési bizonyítványainak kiállítását is;
 2. a tengerészeti bizonyítványok jóváhagyásához, ellenőrzéséhez és tanúsításához kapcsolódó tevékenységek;
 3. hatáskör, amelyet az ISM-szabályzat által előírt biztonságos üzemeltetési rendszer keretében figyelembe kell venni; és
 4. a hajóüzemeltetésben szerzett gyakorlati tapasztalat.
- 3.2. Az ISM-szabályzat rendelkezéseinek betartására vonatkozó ellenőrzés lefolytatásakor biztosítani kell, hogy a szakértői-tanácsadói szolgáltatásokat nyújtó személyek függetlenek legyenek a tanúsítási eljárásban részt vevőktől.

4. Alkalmassági követelmények

- 4.1. Az ellenőrzés lefolytatásához szükséges alapvető alkalmasság
 - 4.1.1. Az ISM-szabályzat rendelkezései betartásának ellenőrzését végző személyeknek meg kell felelniük a 95/21/EK irányelv VII. mellékletének 2. szakaszában az ellenőrök számára előírt minimumkövetelményeknek.
 - 4.1.2. A vizsgálat lefolytatásában részt vevő személyeknek képzésen kell részt venniük, amely biztosítja, hogy rendelkezzenek az ISM-szabályzat rendelkezései betartásának ellenőrzéséhez szükséges alkalmassággal és szakértelemmel, különösen a következőkre vonatkozóan:
 - a) az ISM-szabályzat ismerete és megértése;
 - b) a kötelező szabályok és szabályzatok;
 - c) a hatáskör, amelyet az ISM-szabályzat rendelkezései szerint a társaságnak figyelembe kell vennie;
 - d) a vizsgálati, kérdezési, kiértékelési és jelentéskészítési tevékenységek felmérési technikái;
 - e) a biztonságos üzemeltetési rendszer műszaki és üzemeltetési szempontjai;
 - f) a hajózási és fedélzeti munkákkal kapcsolatos alapismeretek; és

g) részvétel legalább egy tengerészeti biztonságos üzemeltetési rendszer ellenőrzésében.

4.2. Az üzembe helyezés előtti ellenőrzéshez és a megújítás céljából végzett ellenőrzéshez szükséges alkalmasság

4.2.1. Annak érdekében, hogy a megfelelési bizonyítvány és a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány kibocsátásához szükséges üzembe helyezés előtti ellenőrzés és megújítás céljából végzett ellenőrzés lefolytatását végző személyek képesek legyenek teljes egészében felmérni, hogy a társaság vagy minden egyes hajótípus megfelel-e az ISM-szabályzat előírásainak, a fent említett alapvető alkalmasságon túlmenően az alábbiakra kell képesnek lenniük:

- a) meghatározni, hogy a biztonságos üzemeltetési rendszer elemei megfelelnek-e az ISM-szabályzat előírásainak;
- b) meghatározni, hogy a társaság vagy minden egyes hajótípus biztonságos üzemeltetési rendszere olyan hatékony-e, hogy biztosítsa a szabályok és szabályzatok betartását, amelyet jogszabályban előírt és osztályozó vizsgálati jelentések bizonyítanak;
- c) felmérni a biztonságos üzemeltetési rendszer hatékonyságát, amely olyan egyéb szabályok és szabályzatok betartásának a biztosítását és ellenőrzését teszi lehetővé, amelyekre nem vonatkoznak jogszabályban előírt vizsgálatok és osztályozó vizsgálatok; és
- d) felmérni, hogy az IMO, a hatóságok, az elismert szervezetek és a tengerészeti szervezetek által ajánlott biztonsági gyakorlatot figyelembe veszik-e.

4.2.2. Az alkalmasság ilyen szintjét lehetséges egy munkacsoporttal biztosítani, amely rendelkezik a megkívánt képességek összességével.

5. A megfelelési bizonyítványok és biztonságos üzemeltetési bizonyítványok mintái

Ha a hajók csak egy tagállamban üzemelnek, a tagállamok vagy az ISM-szabályzathoz hozzáfűzött mintákat használják, vagy az alább feltüntetett minták alapján készítik el a megfelelési bizonyítványt, a biztonságos üzemeltetési bizonyítványt, az ideiglenes megfelelési bizonyítványt, valamint az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítványt.

A 7. cikk (1), és adott esetben a 7. cikk (2) bekezdésétől való eltérés esetén a kibocsátott bizonyítvány különbözik a fent említettől és annak világosan jeleznie kell, hogy az e rendelet 7. cikkének (1), és adott esetben a 7. cikk (2) bekezdésétől való eltérést engedélyezték, továbbá annak tartalmaznia kell az alkalmazandó üzemeltetési korlátozásokat.

MEGFELELÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva (a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény, valamint) (*) az ISM-szabályzatnak a Közösségen belül való alkalmazásáról szóló 336/2006/EK rendelet⁺ rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával

(az állam neve)

kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A társaság neve és címe:

(lásd a 336/2006/EK rendelet I. melléklete A. részének 1.1.2 pontját)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a társaság biztonsági rendszerét ellenőrizték, és az megfelel a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat (ISM-szabályzat) alább feltüntetett hajótípusokra vonatkozó előírásainak (nem kívánt rész törölendő):

Személyhajó

Gyorsjáratú személyszállító vízi jármű

Gyorsjáratú teherhajó

Ömlesztett árut szállító hajó

Olajszállító tartályhajó

Vegyianyag-szállító tartályhajó

Gázszállító hajó

Mobil tengeri fűrótorony

Egyéb teherhajó

Ro-Ro személyszállító komphajó

(*) A csak egy tagállam vizein közlekedő hajók esetén ez a rész elhagyható.

Ez a megfelelési bizonyítvány -ig érvényes, érvényessége időszakos vizsgálathoz kötött.

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

Bizonyítvány száma

ÉVES VIZSGÁLAT ELLENŐRZÉSE

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY (az egyezmény IX. fejezetének 6.1. szabálya, valamint az ISM-szabályzat 13.4. pontja és) (*) az ISM-szabályzat alkalmazásáról a Közösségen belül szóló 336/2006/EK rendeletnek az 5. cikke szerint végrehajtott időszakos vizsgálat alkalmával a biztonságos üzemeltetési rendszert az ISM-szabályzat rendelkezéseinek megfelelőnek találták.

ELSŐ ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

MÁSODIK ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

HARMADIK ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:.....

Kelt:

NEGYEDIK ÉVES ELLENŐRZÉS

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:.....

Kelt:

(*) A csak egy tagállam vizein közlekedő hajók esetén ez a rész elhagyható.

BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva (a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény, valamint) (*) az ISM-szabályzatnak a Közösségen belül való alkalmazásáról szóló 336/2006/EK rendelet rendelkezései alapján

kormány felhatalmazásával

(az állam neve)

Kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A hajó neve:

Megkülönböztető száma vagy betűjele:

Lajstromozási kikötője:

Hajótípus (**):

BRT:

IMO-szám:

A társaság neve és címe:

(lásd a 336/2006/EK rendelet I. melléklete A. részének 1.1.2. pontját)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a hajó biztonsági rendszerét ellenőrizték, és az megfelel a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat (ISM-szabályzat) előírásainak, és a vizsgálatot követően megállapították, hogy a társaság birtokában levő megfelelési bizonyítvány erre a hajótípusra érvényes.

Ez a biztonságos üzemeltetési bizonyítvány -ig érvényes és érvényessége időszakos vizsgálatához, valamint a megfelelési bizonyítvány érvényességéhez kötött.

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

(*) A csak egy tagállam vizein közlekedő hajók esetén ez a rész elhagyható.

(**) Ha szükséges. Utalni kell az ISM-szabályzat 13.8. pontjára és a biztonságos hajózás nemzetközi szabályzatának (ISM-szabályzat) a közigazgatások általi végrehajtására vonatkozó iránymutatások 3.4.1. pontjára (A.913(22) határozat).

Bizonyítvány száma

IDŐKÖZI ELLENŐRZÉS ÉS TOVÁBBI ELLENŐRZÉSEK IGAZOLÁSA (HA SZÜKSÉGES)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY (az egyezmény IX. fejezetének 6.1. szabálya, valamint az ISM-szabályzat 13.8. pontja és) (*) az ISM-szabályzat alkalmazásáról a Közösségen belül szóló 336/2006/EK rendeletnek az 5. cikke szerint végrehajtott időszakos vizsgálat alkalmával a biztonságos üzemeltetési rendszert az ISM-szabályzat rendelkezéseinek megfelelőnek találták.

IDŐKÖZI ELLENŐRZÉS (a második és
harmadik évforduló között folytatandó le)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

TOVÁBBI ELLENŐRZÉS (**)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

TOVÁBBI ELLENŐRZÉS (**)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

TOVÁBBI ELLENŐRZÉS (**)

Aláíró:

(felhatalmazott tisztviselő aláírása)

Hely:

Kelt:

(*) A csak egy tagállam vizein közlekedő hajók esetén ez a rész elhagyható.

(**) Ha szükséges. Utalni kell az ISM-szabályzat 13.8. pontjára és a biztonságos hajózás nemzetközi szabályzatának (ISM-szabályzat) a közigazgatások általi végrehajtására vonatkozó iránymutatások 3.4.1. pontjára (A.913(22) határozat).

IDEIGLENES MEGFELELÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva (a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény, valamint) ⁽¹⁾ az ISM-szabályzatnak a Közösségen belül való alkalmazásáról szóló 336/2006/EK rendelet⁺ rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával

(az állam neve)

kiállította

(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A társaság neve és címe:

(lásd a 336/2006/EK rendelet I. melléklete A. részének 1.1.2 pontját)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a társaság biztonságos üzemeltetési rendszerét a 336/2006/EK rendelet I. melléklete A. része 1.2.3. pontja céljainak megfelelőnek tartják az alább feltüntetett hajótípus(ok)ra (nem kívánt rész törlendő) vonatkozóan:

Személyhajó

Gyorsjáratú személyszállító vízi jármű

Gyorsjáratú teherhajó

Ömlesztett árut szállító hajó

Olajszállító tartályhajó

Vegyianyag-szállító tartályhajó

Gázszállító hajó

Mobil tengeri fűrótorony

Egyéb teherhajó

Ro-Ro személyszállító komphajó

⁽¹⁾ A csak egy tagállam vizein közlekedő hajók esetén ez a rész elhagyható.

Ez az ideiglenes megfelelési bizonyítvány -ig érvényes

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:

(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

IDEIGLENES BIZTONSÁGOS ÜZEMELTETÉSI BIZONYÍTVÁNY

(hivatalos pecsét)/(állam)

Bizonyítvány száma

Kiállítva (a többszörösen módosított „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi nemzetközi egyezmény, valamint)* (*) az ISM-szabályzatnak a Közösségen belül való alkalmazásáról szóló 336/2006/EK rendelet⁺ rendelkezései alapján

..... kormánya felhatalmazásával
(az állam neve)

kiállította
(a felhatalmazott személy vagy szervezet neve)

A hajó neve:

Megkülönböztető száma vagy betűjele:

Lajstromozási kikötője:

Hajótípus (**):.....

BRT:

IMO-szám:

A társaság neve és címe:
(lásd a 336/2006/EK rendelet I. melléklete A. részének 1.1.2. pontját)

EZ A DOKUMENTUM IGAZOLJA, HOGY a hajó biztonságos üzemeltetési rendszere megfelel a 336/2006/EK rendelet I. melléklete A. része 14.4. pontja rendelkezéseinek, és hogy a társaság megfelelési bizonyítványa/ideiglenes megfelelési bizonyítványa (***) az adott hajóra lett kibocsátva.

Ez az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány -ig érvényes, érvényessége a megfelelési bizonyítvány/ideiglenes megfelelési bizonyítvány (***)érvényességéhez kötött.

Kibocsátva:

(az okmány kibocsátásának helye)

Kibocsátás kelte:
(a dokumentumot kibocsátó, hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

(*) A csak egy tagállam vizein közlekedő hajók esetén ez a rész elhagyható.

(**) A hajótípus a következő hajótípusok közül választandó ki: személyhajó; gyorsjáratú személyszállító vízi jármű; gyorsjáratú teherhajó; ömlesztett árut szállító hajó; olajszállító tartályhajó; vegyianyag-szállító tartályhajó; gázszállító hajó; mobil tengeri fűrótorony; egyéb teherhajó.

(***) A nem kívánt rész törölendő.

Bizonyítvány száma

Az ideiglenes biztonságos üzemeltetési bizonyítvány érvényessége -ig meghosszabbítva.

A meghosszabbítás dátuma:

(a dokumentumot kibocsátó hivatalos felhatalmazással rendelkező tisztviselő aláírása)

(a kibocsátó hatóság bélyegzője vagy pecsétje)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/7/EK IRÁNYELVE

(2006. február 15.)

a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾, figyelemmel az egyeztetőbizottság által 2005. december 8-án jóváhagyott közös szövegre,

mivel:

- (1) A Bizottságnak a fenntartható fejlődésről szóló közleményében foglaltak alapján az Európai Tanács a jövő fejlődésének általános iránymutatásaként célokat jelölt meg olyan elsőbbséget élvező területeken, mint a természeti erőforrások és a közegészségügy.
- (2) A víz szűkösen rendelkezésre álló természeti erőforrás, amelynek minőségét óvni, védeni kell, gazdálkodni kell vele, és ennek megfelelően kell kezelni. A felszíni vizek különösen olyan megújuló erőforrások, amelyek csak korlátozottan képesek az emberi tevékenységekkel járó ártalmas hatásokat kiheverni.
- (3) A Közösség környezetvédelmi politikájának céljai között szerepelnie kell a magas szintű védelemnek, és elő kell segítenie a környezet minőségének megőrzését, védelmét és javítását, valamint az emberi egészség védelmét.
- (4) 2000 decemberében a Bizottság elfogadta az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló, az új fürdővizekkel kapcsolatos politika fejlesztéséről szóló közleményét, és széles körű konzultációt kezdeményezett az összes

érdeelt és bevont féllel. A konzultáció fő eredményeként általános támogatást kapott egy, a legfrissebb tudományos eredményeken alapuló és a nyilvánosság nagyobb részvételére különös figyelmet fordító új irányelv kidolgozása.

- (5) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlament és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ kötelezettségvállalást tartalmaz a fürdővizek magas szintű védelmének biztosítására vonatkozóan, ideértve a fürdővizek minőségéről szóló, 1975. december 8-i 76/160/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ felülvizsgálatát is.
- (6) A Szerződés alapján környezetpolitikája kidolgozása során a Közösség figyelembe veszi – többek között – a rendelkezésre álló tudományos és műszaki adatokat. Ennek az irányelvnek tudományos bizonyítékokat kell igénybe vennie a mikrobiológiai egészségügyi kockázatok előrejelzésére vonatkozó legmegbízhatóbb jelzőparaméterek megállapítása, valamint a véletlenség magas szintjének elérése érdekében. Sürgősen további járványügyi vizsgálatokat kell végezni a fürdőzéssel, különösen az édesvízi fürdőzéssel összefüggő egészségügyi kockázatokra vonatkozóan.
- (7) A hatékonyság növelése és az erőforrásokkal való előrelátó gazdálkodás érdekében, ezt az irányelvet szorosan össze kell hangolni a Közösség egyéb vízügyi jogszabályaival, így a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁷⁾, a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről szóló, 1991. december 12-i 91/676/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁸⁾ és a vízvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ HL C 45. E, 2003.2.25., 127. o.

⁽²⁾ HL C 220., 2003.9.16., 39. o.

⁽³⁾ HL C 244., 2003.10.10., 31. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2003. október 21-i véleménye (HL C 82. E, 2004.4.1., 115. o.), a Tanács 2004. december 20-i közös álláspontja (HL C 111. E, 2005.5.11., 1. o.) és az Európai Parlament 2005. május 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2006. január 18-i jogalkotási állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2005. december 20-i határozata.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 31., 1976.2.5., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁸⁾ HL L 375., 1991.12.31., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

⁽⁹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

(8) A tervezett intézkedésekről és azok végrehajtásának előrehaladásáról az érdekelt feleket megfelelően tájékoztatni kell. A nyilvánosságot megfelelően és időben tájékoztatni kell a fürdővizek minőség-ellenőrzésének eredményeiről és az egészséget veszélyeztető tényezők megelőzése érdekében tett kockázatkezelési intézkedésekről, különösen az előre látható rövid távú szennyezésekkel és a rendkívüli eseményekkel összefüggésben. A Közösségen belül mindenütt alkalmazni kell az új technológiákat, amelyek lehetővé teszik a nyilvánosság hatékony és egységes tájékoztatását a fürdővizekről.

(9) A minőség-ellenőrzés céljaira összehangolt elemzési módszereket és gyakorlatot kell alkalmazni. Hosszabb időszakon át tartó megfigyelés és minőségértékelés szükséges a fürdővizek valóságghú osztályozásához.

(10) A megfelelést nemcsak a mérések és számítások, hanem a megfelelő vízgazdálkodási intézkedések és a minőségbiztosítás területén is biztosítani kell. Ezért helyénvaló egy fürdővízprofil-rendszer kialakítása a vízgazdálkodási intézkedések alapjául szolgáló kockázatok jobb megértése érdekében. Ezzel párhuzamosan, különös figyelmet kell fordítani a minőségi előírások betartására és a 76/160/EGK irányelvről történő következetes átállásra.

(11) 2005. február 17-én a Közösség megerősítette a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ–EGB-egyezményt (Aarhusi Egyezmény). Ezért ennek az irányelvnek rendelkezéseket kell tartalmaznia a nyilvánosság információhoz való hozzáféréséről és a végrehajtásában történő részvételéről, kiegészítve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, valamint a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²⁾.

(12) Mivel ezen irányelv célját – nevezetesen a jó fürdővízminőség és a magas szintű védelem tagállamok általi, közös követelményrendszer alapján történő elérését a Közösségben – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ez a cél közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(13) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i, 1999/468/EK tanácsi határozatának megfelelően kell elfogadni⁽³⁾.

(14) A közösségi fürdővizekkel kapcsolatos politika állandó fontossága nyilvánvaló minden fürdési idényben, mivel megvédi a lakosságot a közösségi fürdőterületeken, vagy azok közelében a vizekbe véletlenszerűen vagy tartósan kibocsátott szennyezésektől. A fürdők vizének átlagos minősége jelentősen javult a 76/160/EGK irányelv hatálybalépése óta. Mindazonáltal, az említett irányelv a hetvenes évek tudását és tapasztalatát tükrözi. A fürdővíz-használati szokások azóta megváltoztak, csakúgy, mint a tudományos és műszaki tudás szintje is. Ezért az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél és hatály

(1) Ez az irányelv a következőkkel kapcsolatos rendelkezéseket állapítja meg:

- a) a fürdővízminőség ellenőrzése és osztályozása;
- b) a fürdővíz-gazdálkodás; és
- c) a nyilvánosságnak a fürdővizek minőségével kapcsolatos tájékoztatása.

(2) Ezen irányelv célja a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása, az emberi egészség védelme, kiegészítve a 2000/60/EK irányelv rendelkezéseit.

(3) Ezen irányelv hatálya kiterjed a felszíni vizek minden olyan elemére, amelyben az illetékes hatóság megítélése szerint nagyszámú ember fürdőzik, és amelyre vonatkozóan nem rendelt el állandó fürdőzési tilalmat, vagy nem adott ki a fürdést tartósan ellenjavalló tájékoztatást (a továbbiakban: fürdővíz). Az irányelv hatálya nem terjed ki az alábbiakra:

- a) uszodák és gyógyfürdők;
- b) mesterséges vízterekben gyógyászati célra használt vagy vízkezelési módszereknek alávetett vizek;

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- c) mesterségesen létesített zárt vizek, melyek nincsenek összeköttetésben sem felszíni, sem talajvizekkel.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. A „felszíni vizek”, a „felszín alatti víz”, a „szárazföldi víz”, az „átmeneti vizek”, a „parti tengervíz” és a „vízgyűjtő” kifejezések jelentése azonos a 2000/60/EK irányelvben meghatározott jelentésükkel.
2. „Illetékes hatóság”: az a hatóság vagy hatóságok, amelye (ke)t egy tagállam kijelölt az ezen irányelv rendelkezéseinek való megfelelés biztosítására, vagy bármely más olyan szervezet vagy hatóság, amelyre ezt a feladatot átruházták.
3. „Állandó”: fürdőzési tilalommal vagy ellenjavallattal kapcsolatosan azt jelenti, hogy legalább egy teljes fürdősi időtartamára érvényes.
4. „Nagyszámú”: a fürdőzők vonatkozásában az a létszám, amelyet az illetékes hatóság magasnak tekint, figyelemmel különösen a múltbeli tendenciákra, vagy bármely más, a fürdőzést támogató infrastruktúrára, létesítményre vagy más intézkedésre.
5. „Szennyezés”: mikrobiológiai szennyező anyag, vagy más olyan szervezet vagy hulladék jelenléte, amely kihat a fürdővizek minőségére és veszélyezteti a fürdőzők egészségét, a 8. és 9. cikkben, illetve az I. melléklet „A” oszlopában foglaltak értelmében.
6. „Fürdősi időny”: az az időszak, amely során nagyszámú fürdőzőre lehet számítani.
7. „Fürdővíz-gazdálkodási intézkedések”: a fürdővizekkel kapcsolatban foganatosított alábbi intézkedések:
 - a) a fürdővízprofilok elkészítése és karbantartása;
 - b) minőség-ellenőrzési ütemterv készítése;
 - c) a fürdővizek minőségének ellenőrzése;
 - d) a fürdővizek minőségének értékelése;
 - e) a fürdővizek osztályozása;
 - f) azon szennyező források meghatározása és értékelése, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a fürdővizeket és veszélyeztethetik a fürdőzők egészségét;
 - g) a nyilvánosság tájékoztatása;

- h) a fürdőzők szennyezésexpozíciójának megelőzését szolgáló lépések megtétele;

- i) a szennyezés kockázatának csökkentését szolgáló tevékenység.

8. „Rövid távú szennyezés”: az I. melléklet „A” oszlopa szerinti mikrobiológiai szennyezés, amelynek egyértelműen azonosítható okai vannak, és amely általában nem befolyásolja a szennyezés bekövetkeztétől számított mintegy 72 óránál tovább a fürdővizek minőségét, valamint amelynek az előrejelzésére és kezelésére az illetékes hatóság eljárásokat állapított meg a II. mellékletben meghatározottaknak megfelelően.
9. „Rendkívüli helyzet”: olyan esemény vagy események kombinációja, amely(ek) az adott helyen károsan hat (nak) ki a fürdővizek minőségére, és amely(ek) előfordulása átlagosan négyévenként egynél többször nem várható.
10. „Fürdővíz-minőségi adatsor”: a 3. cikknek megfelelően beszerzett adatok.
11. „A fürdővízminőség értékelése”: a fürdővizek minőségének a II. mellékletben meghatározott értékelési eljárás útján történő kiértékelése.
12. „Cianobaktérium-burjánzás”: a cianobaktériumok víz-virágzása, massa vagy hab formájában való felszaporodása.
13. Az „érintett lakosság” kifejezésnek ugyanaz a jelentése, mint az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾.

II. FEJEZET

A FÜRDŐVÍZ MINŐSÉGE ÉS MINŐSÉGIRÁNYÍTÁSA

3. cikk

Minőség-ellenőrzés

- (1) A tagállamok évente azonosítják a fürdővizeket és meghatározzák a fürdősi időny hosszát. Ezt első ízben a 2008. márciust követő első fürdősi időny kezdete előtt kell megtenniük.
- (2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell hogy az I. melléklet „A” oszlopában meghatározott paraméterek ellenőrzése a IV. mellékletben foglaltak szerint megtörténjen.

⁽¹⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

(3) A minőség-ellenőrzés pontját a fürdővízen ott kell kijelölni, ahol:

- a) a legtöbb fürdőző megjelenése várható; vagy
- b) a fürdővízprofil szerint a szennyezés legnagyobb veszélye várható.

(4) Minden fürdési idény kezdete előtt, de legelőször az ezen irányelv hatálybalépését követő harmadik teljes fürdési idény kezdete előtt minden fürdővízre minőség-ellenőrzési ütemtervet kell készíteni. A minőség ellenőrzésére legkésőbb a minőség-ellenőrzési ütemtervben megjelölt időpontot követő négy napon belül sort kell keríteni.

(5) A tagállamok az I. melléklet „A” oszlopában meghatározott paraméterek ellenőrzését már az ezen irányelv hatálybalépését követő első teljes fürdési idény során is bevezethetik. Ebben az esetben a minőség-ellenőrzésre a IV. mellékletben előírt gyakorisággal kell sort keríteni. Az így végzett minőség-ellenőrzés eredményei felhasználhatók a fürdővizeknek a 4. cikkben foglaltak szerinti minőségi adatsorai összeállítására. Amint a tagállamok az ezen irányelv előírásai szerinti ellenőrzést bevezetik, a 76/160/EGK irányelv melléklete szerinti paraméterek vizsgálata megszüntethető.

(6) A rövid távú szennyezések fennállása alatt vett minták figyelmen kívül hagyhatók. Ezeket a IV. mellékletben foglaltak szerint vett mintákkal kell pótolni.

(7) Rendkívüli helyzet fennállása alatt a 4. cikkben említett minőség-ellenőrzési ütemterv felfüggeszthető. A minőség-ellenőrzési ütemtervet a rendkívüli helyzet megszűnését követő legrövidebb időn belül folytatni kell. A rendkívüli helyzet miatt hiányzó minták pótlására az annak megszűnését követő legrövidebb időn belül új mintákat kell venni.

(8) A tagállamok a Bizottságnak bejelentik a minőség-ellenőrzési ütemterv minden felfüggesztését, a felfüggesztés indokainak megjelölésével együtt. Az ilyen jelentéseket legkésőbb a 13. cikkben meghatározott soron következő éves jelentéssel együtt kell benyújtani.

(9) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fürdővizek minőségének vizsgálata az I. mellékletben meghatározott referenciamódszerekkel összhangban, illetve az V. mellékletben meghatározott szabályok szerint történik. Mindazonáltal, a tagállamok más módszerek vagy szabályok alkalmazását is megengedhetik, ha be tudják bizonyítani, hogy az így kapott eredmények megegyeznek az I. mellékletben meghatározott referenciamódszerek, illetve az V. mellékletben meghatározott szabályok alkalmazásával kapott eredményekkel. Azok a tagállamok, amelyek engedélyezik ilyen egyenértékű eljárások, vagy szabályok alkalmazását, kötelesek a Bizottságnak minden érdemi információt benyújtani ezekről az eljárásokról vagy szabályokról és azok egyenértékűségéről.

4. cikk

A fürdővizek minőségének értékelése

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fürdővíz-minőségi adatsorok összeállítására az I. melléklet „A” oszlopában meghatározott paraméterek vizsgálata alapján kerül sor.

(2) A fürdővizek minőségének értékelését:

- a) minden fürdővízről;
- b) minden fürdési idényt követően;
- c) az aktuális és a három megelőző fürdési idény alatt összeállított fürdővíz-minőségi adatsor alapján; és
- d) a II. mellékletben meghatározott eljárással összhangban kell elvégezni.

Mindazonáltal, egy tagállam dönthet úgy is, hogy a fürdővizek minőségének értékelését csak az utolsó három fürdési idény adataiból összeállított fürdővíz minőségi adatsor alapján végzi el. Erről a döntésről a Bizottságot előzetesen tájékoztatni kell. A Bizottságot arról is tájékoztatni kell, ha a későbbiekben visszatér a négy fürdési idény alapján végzett értékeléshez. A tagállamok legfeljebb ötvenként egy ízben módosíthatják az alkalmazott értékelési időszakot.

(3) A fürdővizek minőségének értékeléséhez használt adatsoroknak legalább 16 mintára, illetve a IV. melléklet 2. pontjában foglalt sajátos körülmények fennállása esetén 12 mintára kell kiterjedniük.

(4) Mindazonáltal, amennyiben:

- a (3) bekezdésben foglalt követelmény teljesül, vagy
- a fürdővizek minőségének értékeléséhez használt adatsorok legalább 8 mintára kiterjednek olyan fürdővizek esetében, ahol a fürdési idény hossza nem haladta meg a nyolc hetet,

a fürdővizek minőségének értékelése négynél kevesebb fürdési idény vizsgálati adatsora alapján is elvégezhető, ha:

- a) a fürdővizet újonnan azonosították;
- b) olyan változások következtek be, amelyek valószínűsíthetően befolyásolják a fürdővíz 5. cikk szerinti osztályba sorolását, amely utóbbi esetben az értékelést csak a változásokat követően vett mintákra vonatkozó fürdővíz-minőségi adatsorokból kell elvégezni; vagy
- c) a fürdővizek minőségének értékelésére már sor került a 76/160/EGK irányelvben foglaltak szerint, amely esetben az említett irányelv alapján gyűjtött megfelelő adatokat kell használni, és ebből a célból a 76/160/EGK irányelv mellékletének 2. és 3. paraméterét egyenértékűnek kell tekinteni az ezen irányelv I. melléklet „A” oszlopának 1. és 2. paraméterével.

(5) A tagállamok a fürdővizek minőségi értékelése alapján feloszthatják vagy összevonhatják a meglévő fürdővizeket. A meglévő fürdővizek csak akkor vonhatók össze, ha:

- a) összefüggőek;
- b) a (2) és a (3) bekezdés, valamint a (4) bekezdés c) pontja szerinti értékelésük a megelőző négy évben hasonló eredményre vezetett; és
- c) a profiljuk közös kockázati tényezőket vagy ilyenek hiányát tartalmazza.

5. cikk

A fürdővizek osztályozása és minőségi állapota

(1) A 4. cikk rendelkezései szerint elvégzett fürdővízminőség-értékelés eredményeként a fürdővizeket a tagállamoknak a II. mellékletben felsorolt kritériumok alapján az alábbiak szerint kell osztályozniuk:

- a) „kifogásolt”;
- b) „tűrhető”;
- c) „jó”; vagy
- d) „kiváló”.

(2) Az ezen irányelv követelményei szerinti első osztályozást legkésőbb a 2015. évi fürdési idény végéig kell elvégezni.

(3) A tagállamoknak a 2015. évi fürdési idény végéig biztosítaniuk kell valamennyi fürdővíz legalább „tűrhető” minőségét. A tagállamoknak általuk megfelelőnek tartott, realisztikus és arányos intézkedéseket kell hozniuk a „kiváló” vagy „jó” osztályba sorolt fürdővizek számának növelése érdekében.

(4) Mindazonáltal, a (3) bekezdésben foglalt általános követelmény ellenére, az ideiglenesen „kifogásolt” minőségűnek osztályozott fürdővizek is kielégíthetik ezen irányelv előírásait. Ilyen esetekben a tagállamoknak biztosítaniuk kell az alábbi feltételek teljesülését:

- a) Minden egyes „kifogásolt” minőségű fürdővíz esetében, az osztályozást követő fürdési idény kezdetét követően az alábbi intézkedéseket kell megtenni:
 - i. a fürdőzők szennyezés expozíciójának megakadályozását célzó megfelelő intézkedések, ideértve a fürdés tilalmát, vagy annak ellenjavallatát;
 - ii. az okok meghatározása, amelyek miatt a „tűrhető” minőségi állapotot nem sikerült elérni;
 - iii. a szennyezés okainak megelőzését, csökkentését vagy megszüntetését célzó intézkedések; és

iv. a nyilvánosság egyértelmű és egyszerű figyelmeztető jelzéssel történő riasztása, valamint a környezet-szennyezés okairól és a fürdővízprofil függvényében meghozott intézkedésekről történő tájékoztatása, a 12. cikkel összhangban.

- b) Ha egy fürdővizet öt egymást követő éven át „kifogásolt” minőségi osztályba sorolnak, állandó fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot kell bevezetni. Mindazonáltal, a tagállam az ötéves időszak vége előtt is bevezetheti az állandó fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot, ha úgy ítéli meg, hogy a „tűrhető” minőség elérése nem, vagy csak aránytalanul magas költségek árán lenne lehetséges.

6. cikk

A fürdővízprofil

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a fürdővízprofilok elkészítésére a III. melléklet rendelkezéseinek megfelelően sor kerül. Egy fürdővízprofil egy vagy több összefüggő fürdővízre vonatkozhat. A fürdővízprofilokat az első alkalommal legkésőbb 2011. márciusig kell elkészíteni.

(2) A fürdővízprofilokat rendszeresen felül kell vizsgálni és frissíteni kell, a III. melléklet rendelkezései szerint.

(3) A fürdővízprofilok elkészítése, felülvizsgálata és frissítése során fel kell használni a 2000/60/EK irányelv rendelkezései szerint elvégzett ellenőrzés és értékelés során kapott, az ezen irányelv szempontjából érdemi adatokat.

7. cikk

Intézkedések kivételes körülmények között

A tagállamoknak biztosítaniuk kell a megfelelő intézkedések időben történő foganatosítását, ha olyan rendkívüli eseményről szereznek tudomást, amely káros kihatással van, vagy vélhetően káros kihatással lehet a fürdővizek minőségére és a fürdőzők egészségére. Az ilyen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a nyilvánosság tájékoztatását és, ha szükséges, a fürdőzés ideiglenes megtiltását is.

8. cikk

Cianobaktérium-kockázatok

(1) Amennyiben a fürdővízprofil cianobaktérium-burjánzás lehetőségét jelzi, megfelelő minőség-ellenőrzést kell bevezetni az egészségügyi kockázatok időben való felismerése érdekében.

(2) Amennyiben cianobaktérium-burjánzás fordul elő, és az egészségügyi kockázatot megállapították vagy valószínűsítik, azonnal megfelelő intézkedéseket kell foganatosítani a fürdőzők expozíciójának megakadályozására, beleértve a nyilvánosság tájékoztatását is.

9. cikk

Egyéb paraméterek

(1) Amennyiben a fürdővízprofil a makroalgák és/vagy tengeri fitoplankton elszaporodásának tendenciáját mutatja, vizsgálatokat kell végezni elfogadhatóságuk és egészségügyi kockázatuk megállapítására, valamint megfelelő intézkedéseket kell hozni, ideértve a nyilvánosság tájékoztatását is.

(2) A fürdővizeket helyszíni szemle során kell ellenőrizni az olyan szennyezések előfordulásának megállapítására, mint a kátránymaradék, az üveg, a műanyag, a gumi vagy egyéb hulladék. Ilyen szennyezés előfordulása esetén megfelelő intézkedéseket kell hozni, ideértve – szükség esetén – a nyilvánosság tájékoztatását is.

10. cikk

Együttműködés az országhatárokon átnyúló vizek ügyében

Amennyiben egy folyó vízgyűjtő területéről a határon átnyúló hatás érinti a fürdővíz minőségét, az érintett tagállamoknak megfelelően együtt kell működniük ezen irányelv végrehajtása során, ideértve a megfelelő információcserét és az ilyen hatások ellenőrzésére szolgáló együttes fellépést.

III. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

11. cikk

A nyilvánosság részvétele

A tagállamoknak ösztönözniük kell a nyilvánosság ezen irányelv végrehajtásában való részvételét, és lehetőséget biztosítani számára:

- a részvétel módjáról történő tájékozódásra, és
- javaslatok, észrevételek vagy panaszok megfogalmazására.

Ez különösen a fürdővizek listájának a 3. cikk (1) bekezdése szerinti megállapítására, felülvizsgálatára és frissítésére vonatkozik. Az illetékes hatóságok kötelesek a megszerzett információt megfelelően figyelembe venni.

12. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell az alábbi információk aktív terjesztését, és a fürdési idény alatt az azokhoz történő azonnali hozzáférést a fürdővizek közeli szomszédságában, egy jól megközelíthető helyen:

- a) a fürdővíz aktuálisan érvényes osztályba sorolása, illetve bármely, e cikkben említett fürdőzési tilalom vagy ellenjavallat, világos és egyszerű jelzés vagy jelkép segítségével;
- b) a fürdővíz általános, műszaki szakkifejezésektől mentes leírása a III. melléklet rendelkezései szerint elkészített fürdővízprofil alapján;
- c) a rövid távú szennyezésnek kitett fürdővizek esetében:
 - tájékoztatás arról, hogy a fürdővíz rövid távú szennyezésnek van kitéve,
 - azon napok számának megjelölése, amelyeken az előző fürdési idény alatt ilyen szennyezés miatt a fürdőzés meg volt tiltva, vagy ellenjavallt volt, és
 - figyelmeztetés, ha ilyen szennyezés valószínűsíthető vagy ténylegesen bekövetkezett;
- d) tájékoztatás a rendkívüli helyzet jellegéről és várható időtartamáról annak előfordulása esetén;
- e) a fürdőközönség tájékoztatása a fürdőzés megtiltása vagy ellenjavallata esetén, ennek indokolásával;
- f) állandó fürdőzési tilalom vagy ellenjavallat bevezetése esetén az a tény, hogy az érintett terület többé nem minősül fürdővíznek, és a visszaminősítés indokai; és
- g) a teljesebb körű információk forrásainak megnevezése, a (2) bekezdéssel összhangban.

(2) A tagállamoknak a megfelelő média és technológiák – beleértve az internetet is – felhasználásával aktívan és időben terjeszteniük kell az (1) bekezdésben említett, fürdővizekre vonatkozó információkat, beleértve – adott esetben – több nyelven az alábbiakat is:

- a) a fürdővizek listája;

- b) minden egyes fürdővíz elmúlt három évre vonatkozó osztályozása és fürdővízprofilja, ideértve az utolsó osztályozást követően az ezen irányelvnek megfelelően végzett minőség-ellenőrzés eredményeit is;
- c) a „kifogásolt” osztályba sorolt fürdővizek esetén a szennyezés okai és a fürdőzők szennyezés expozíciójának megakadályozására, valamint a szennyezés elhárítására tett, az 5. cikk (4) bekezdésében említett intézkedések; és
- d) rövid távú szennyezésnek kitett fürdővizek esetén általános tájékoztatás:
- azokról a körülményekről, amelyek valószínűleg rövid távú szennyezéshez vezetnek,
 - az ilyen szennyezés előfordulásának valószínűségéről és valószínű időtartamáról,
 - a szennyezés okairól és a fürdőzők expozíciójának megakadályozására, valamint az okok elhárítására tett intézkedésekről.

Az a) pontban említett listát minden évben a fürdési idény kezdete előtt rendelkezésre kell bocsátani. A b) pontban említett minőség-ellenőrzés eredményét az elemzés befejezését követően az interneten keresztül elérhetővé kell tenni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett információt közzé kell tenni, mihelyt az rendelkezésre áll, és legkésőbb a 2008. márciust követő ötödik fürdési idény megkezdésével kezdődő hatállyal.

(4) A tagállamok és a Bizottság – amennyiben erre lehetőség van – georeferencia-technológia felhasználásán alapuló, értelmezhető és következtetésre alkalmas módon, különösen jelölések és szimbólumok útján tájékoztatják a nyilvánosságot.

13. cikk

Jelentések

(1) A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a vízminőség-ellenőrzés eredményeiről, a fürdővizek minőségének értékeléséről minden egyes fürdővízre vonatkozóan, valamint a jelentősebb intézkedésekről. A tagállamoknak ezt az információt az elmúlt fürdési idényre vonatkozóan évente legkésőbb december 31-ig kell benyújtaniuk. Az első ilyen jelentést a fürdővizek 4. cikk szerinti első értékelését követően kell benyújtani.

(2) A tagállamok évente, a fürdési idény kezdete előtt tájékoztatják a Bizottságot minden, fürdővízként azonosított felszíni vízről és az előző évhez képest bekövetkezett változások okairól. Az első ilyen jelentést a 2008. márciust követő első fürdési idény kezdete előtt kell megküldeni.

(3) A fürdővizek ezen irányelv szerinti minőség-ellenőrzésének megkezdését követően az (1) bekezdés szerinti jelentéstételi kötelezettség a Bizottság felé továbbra is a 76/160/EGK irányelvnek megfelelően folytatódik, mindaddig, amíg az ezen irányelv hatálya alá tartozó első értékelésre sor nem kerülhet. Ez alatt az idő alatt a 76/160/EGK irányelv mellékletének 1. paraméterét nem kell figyelembe venni az éves jelentésben, és a 76/160/EGK irányelv mellékletének 2. és 3. paramétereit úgy kell tekinteni, hogy azok azonos értékűek az ezen irányelv I. melléklete „A” oszlopának 2. és 1. paramétereivel.

(4) A Bizottság évente összefoglaló jelentést tesz közzé a Közösség fürdővizeinek minőségéről, beleértve a fürdővizek ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban elvégzett osztályozását és a jelentősebb intézkedéseket. A Bizottság ezt a jelentését minden évben április 30-ig közzéteszi, többek között az interneten is. A Bizottság a jelentés kidolgozása során, ahol csak lehetséges, a legteljesebb módon használja fel a vonatkozó közösségi szabályozás – különösen a 2000/60/EK irányelv – hatálya alá tartozó adatgyűjtési, kiértékelési és bemutatási rendszereket.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb 2008-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére. A jelentésnek ki kell térnie különösen:

- a) a Bizottságnak a tagállamokkal együttműködve lefolytatott, megfelelő európai epidemiológiai tanulmányának eredményeire;
- b) a fürdővíz-minőségi paramétereket érintő egyéb tudományos, analitikai és epidemiológiai fejleményekre, a vírusokkal kapcsolatban is; és
- c) az Egészségügyi Világszervezet ajánlásaira.

(2) A tagállamok 2014 végéig írásbeli észrevételeket nyújtanak be a Bizottságnak a jelentésről, kitérve arra is, hogy szükség van-e további kutatásra vagy értékelésre, amely segítheti a Bizottságot ezen irányelvnek a (3) bekezdés alapján történő felülvizsgálata során.

(3) A jelentés, a tagállamok írásbeli észrevételei, valamint egy kibővített hatástanulmány tükrében és figyelemmel az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatokra, a Bizottság legkésőbb 2020-ig felülvizsgálja ezt az irányelvet, különös tekintettel a fürdővíz minőségét jelző paraméterekre, beleértve annak megítélését, hogy indokolt-e a „tűrhető” minősítés fokozatos megszüntetése vagy az alkalmazandó standardok módosítása, és – amennyiben szükséges – a Szerződés 251. cikkével összhangban megfelelő jogalkotási javaslatokat terjeszt elő.

15. cikk

Technikai kiigazítások és végrehajtási intézkedések

(1) A 16. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kerül sor:

- a) a 3. cikk (9) bekezdésének alkalmazásában a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó EN/ISO szabvány megjelölésére;
- b) a 8. cikk (1) bekezdésének, valamint a 12. cikk (1) bekezdése a) pontjának és (4) bekezdésének végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapítására;
- c) az I. mellékletben meghatározott paraméterek elemzési módszereinek kiigazítására a tudományos és műszaki fejlődés tükrében;
- d) az V. melléklet kiigazítására a tudományos és műszaki fejlődés tükrében;
- e) egyedi minták közös értékelési módszerekére vonatkozó iránymutatások meghatározására.

16. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, a határozat 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

- (3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 76/160/EGK irányelv 2014. december 31-ével hatályát veszti. A (2) bekezdés rendelkezései értelmében ez nem érinti a tagállamoknak a hatályon kívül helyezett irányelvben meghatározott, az átültetési és alkalmazási határidővel kapcsolatos kötelezettségeit.

(2) Amint egy tagállam az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében meghozott minden szükséges jogi, közigazgatási és gyakorlati intézkedést, úgy a 76/160/EGK irányelv helyett ezt az irányelvet kell alkalmaznia.

(3) A hatályon kívül helyezett 76/160/EGK irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.

18. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2008. márciusig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

19. cikk

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Hatálybalépés

Kelt Strasbourgban, 2006. február 15-én.

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való
kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
H. WINKLER

I. MELLÉKLET

A belföldi vizek vonatkozásában

	A	B	C	D	E
	Paraméter	Kiváló minőség	Jó minőség	Tűrhető minőség	Elemzési referencia-módszerek
1	Fekális <i>Enterococcus</i> (100 ml-ben)	200 (*)	400 (*)	330 (**)	ISO 7899-1 vagy ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (100 ml-ben)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 vagy ISO 9308-1

(*) 95-percentilis értékelés alapján. Lásd a II. mellékletet.

(**) 90-percentilis értékelés alapján. Lásd a II. mellékletet.

A part menti és átmeneti vizek vonatkozásában

	A	B	C	D	E
	Paraméter	Kiváló minőség	Jó minőség	Tűrhető minőség	Elemzési referencia-módszerek
1	Fekális <i>Enterococcus</i> (100 ml-ben)	100 (*)	200 (*)	185 (**)	ISO 7899-1 vagy ISO 7899-2
2	<i>Escherichia coli</i> (100 ml-ben)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 vagy ISO 9308-1

(*) 95-percentilis értékelés alapján. Lásd a II. mellékletet.

(**) 90-percentilis értékelés alapján. Lásd a II. mellékletet.

II. MELLÉKLET

A fürdővizek értékelése és osztályozása

1. Kifogásolt minőség

A fürdővizeket a „kifogásolt” osztályba kell sorolni, ha, a fürdővizek legutolsó értékelési időszakra vonatkozó minőségi adatsorában ^(a) a mikrobiológiai meghatározások percentilis értékei ^(b) rosszabbak ^(c), mint a „tűrhető minőség” értékei az I. melléklet „D” oszlopában.

2. Tűrhető minőség

A fürdővizeket a „tűrhető” osztályba kell sorolni, ha:

- 1) a fürdővíz legutolsó értékelési időszakra vonatkozó minőségi adatsorában a mikrobiológiai meghatározások percentilis értékei megfelelnek az I. melléklet „D” oszlopában „a tűrhető” minőségre megadott értékeknek vagy jobbak ^(d) azoknál; és
- 2) ha a fürdővíz ki van téve rövid távú szennyezésnek, azzal a feltétellel, hogy:
 - i. megfelelő intézkedések történtek, ideértve a felügyeletet, a korai előrejelző rendszert és a minőség-ellenőrzést, annak érdekében, hogy a fürdőzők a figyelmeztetés, illetve szükség esetén a tiltás révén ne legyenek a szennyezésnek kitéve;
 - ii. megfelelő intézkedések vannak folyamatban a szennyezés okainak megelőzése, csökkentése vagy megszüntetése érdekében; és
 - iii. a legutolsó értékelési időszakban a rövid távú szennyezés miatt a 3. cikk (6) bekezdése szerint figyelmen kívül hagyott minták száma nem haladja meg az erre az időszakra kidolgozott ellenőrzési ütemterv szerinti összes mintaszám 15 %-át vagy a fürdési időnyenként egy minta közül a nagyobb számértékét.

3. Jó minőség

A fürdővizeket a „jó” osztályba kell sorolni, ha:

- 1) a fürdővizek a legutolsó értékelési időszakra vonatkozó minőségi adatsorában, a mikrobiológiai meghatározások percentilis értékei megfelelnek az I. melléklet „C” oszlopában a „jó minőségre” megadott értékeknek, vagy jobbak ^(d) azoknál; és
- 2) ha a fürdővíz ki van téve rövid távú szennyezésnek, azzal a feltétellel, hogy:
 - i. megfelelő intézkedések történtek, ideértve a felügyeletet, a korai előrejelző rendszert és a minőség-ellenőrzést, annak érdekében, hogy a fürdőzők a figyelmeztetés, illetve szükség esetén a tiltás révén ne legyenek a szennyezésnek kitéve;
 - ii. megfelelő intézkedések vannak folyamatban a szennyezés okainak megelőzése, csökkentése vagy megszüntetése érdekében; és
 - iii. a legutolsó értékelési időszakban a rövid távú szennyezés miatt a 3. cikk. (6) bekezdése szerint figyelmen kívül hagyott minták száma nem haladja meg az erre az időszakra kidolgozott ellenőrzési ütemterv szerinti összes mintaszám 15 %-át vagy a fürdési időnyenként egy minta közül a nagyobb.

4. Kiváló minőség

A fürdővizeket a „kiváló” osztályba kell sorolni:

- 1) ha a legutolsó értékelési időszakra vonatkozó fürdővíz minőségi adatsorban a mikrobiológiai meghatározások percentilis értékei megfelelnek az I. melléklet „B” oszlopában megadott „kiváló minőség” értékeinek vagy jobbak azoknál; és
- 2) ha a fürdővíz ki van téve rövid távú szennyezésnek, azzal a feltétellel, hogy:
 - i. megfelelő intézkedések történtek, ideértve a felügyeletet, a korai előrejelző rendszert és a minőség-ellenőrzést, annak érdekében, hogy a fürdőzők a figyelmeztetés, illetve szükség esetén a tiltás révén ne legyenek a szennyezésnek kitéve;
 - ii. megfelelő intézkedések vannak folyamatban a szennyezés okainak megelőzése, csökkentése vagy megszüntetése érdekében; és
 - iii. a legutolsó értékelési időszakban a rövid távú szennyezés miatt a 3. cikk (6) bekezdése szerint figyelmen kívül hagyott minták száma nem haladja meg az erre az időszakra kidolgozott ellenőrzési ütemterv szerinti összes mintaszám 15 %-át vagy a fürdési időnyenkénti egy mintaközül a nagyobbbat.

MEGJEGYZÉSEK

- (^a) „Legutolsó értékelési időszak”: az utolsó négy fürdési időny vagy, ahol ez alkalmazható, a 4. cikk (2) vagy (4) bekezdésében meghatározott időszak.
- (^b) Az adott fürdővizekből nyert mikrobiológiai adatokból számított $\log_{10}$ normális eloszlás sűrűségfüggvényének percentilis értékelése; a percentilis értéke az alábbi módon nyerhető:
- i. Vegye az értékelendő adatsor összes baktériumszámának $\log_{10}$ értékét. (Nulla helyett használja a módszer kimutatási határának $\log_{10}$ értékét.)
 - ii. Számítsa ki a $\log_{10}$ értékek számtani középértékét (μ).
 - iii. Számítsa ki a $\log_{10}$ értékek szórását (σ).
Az adatok valószínűségi sűrűségfüggvényének felső 90-percentilis pontja az alábbi egyenlettel kapható meg:
felső 90-percentilis = antilog ($\mu + 1,282 \sigma$).
Az adatok valószínűségi sűrűségfüggvényének felső 95-percentilis pontja az alábbi egyenlettel nyerhető: felső 95-percentilis = antilog ($\mu + 1,65 \sigma$).
- (^c) „Rosszabb”: nagyobb koncentráció értéket jelent 100 ml-re vonatkoztatva.
- (^d) „Jobb”: kisebb koncentráció értéket jelent 100 ml-re vonatkoztatva.
-

III. MELLÉKLET

A fürdővizek profilja

1. A 6. cikkben említett fürdővízprofil az alábbiakat tartalmazza:
 - a) a fürdővíz, továbbá az érintett fürdővíz vízgyűjtő területére eső egyéb felszíni vizek olyan fizikai, földrajzi és hidrológiai jellemzőinek leírása, amelyek esetleges szennyezés forrását képezhetik, és amelyek ezen irányelv céljainak szempontjából, valamint a 2000/60/EK irányelvben meghatározottak szerint lényegesnek minősülnek;
 - b) azon szennyezési okok meghatározása és értékelése, amelyek a fürdővizekre hatással lehetnek és károsíthatják a fürdőzők egészségét;
 - c) a cianobaktériumok elszaporodási potenciáljának értékelése;
 - d) a makroalgák és/vagy phytoplankton elszaporodási potenciáljának értékelése;
 - e) ha a b) pont szerinti értékelés azt mutatja ki, hogy rövid távú szennyezés veszélye áll fenn, az alábbi információt:
 - a rövid távú szennyezés előrelátható természetét, gyakoriságát és lefolyásának időtartamát,
 - a fennmaradó bármely szennyezési ok részletezését, beleértve a fogatosított irányítási intézkedéseket és a felszámolásukra vonatkozó ütemtervet,
 - a rövid távú szennyezési esemény alatt fogatosított irányítási intézkedéseket, és az ilyen tevékenységekért felelős testületeknek az azonosító és részletes kapcsolatfelvételi adatait;
 - f) az ellenőrzési pont elhelyezkedését.
2. Abban az esetben, ha a fürdővíz osztályozása „jó”, „tűrhető” vagy „kifogásolt”, a fürdővíz profilját rendszeresen felül kell vizsgálni, és ki kell értékelni, hogy az (1) bekezdésben felsorolt szempontok közül megváltozott-e valamelyik. Szükség esetén ezt frissíteni kell. A felülvizsgálat tárgyát és gyakoriságát a szennyezés természete és súlyossága alapján kell meghatározni. Mindazonáltal, ezek tartalmának és gyakoriságának legalább az alábbi táblázatban meghatározott adatokat kell lefednie.

A fürdővizek osztályozása	„Jó”	„Tűrhető”	„Kifogásolt”
Felülvizsgálatokat kell tartani legalább	4 évente	3 évente	2 évente
A felülvizsgálandó szempontok (az 1. bekezdés pontjai)	a)–f)	a)–f)	a)–f)

Abban az esetben, ha a fürdővizet előzetesen a „kiváló” osztályba sorolták, a fürdővíz profilját csak akkor kell felülvizsgálni, és ha szükséges, frissíteni, ha az osztályozás „jó”, „tűrhető” vagy „kifogásolt” minősítésre változik. A felülvizsgálatnak le kell fednie az 1. bekezdésben említett minden szempontot.

3. Abban az esetben, ha a fürdővíz területén vagy annak közelében jelentős építési munka folyik, vagy az infrastruktúra jelentősen megváltozik, a fürdővíz profilját frissíteni kell a következő fürdősi idény kezdete előtt.
4. Adott esetben az 1. bekezdés a) és b) pontjában említett információt részletes térképen megjelenítve kell rendelkezésre bocsátani.
5. Egyéb fontos információ is csatolható vagy belefoglalható a jelentésbe, ha az illetékes hatóság ezt szükségesnek ítéli.

IV. MELLÉKLET

A fürdővizek ellenőrzése

1. Röviddel minden egyes fürdési idény kezdete előtt egy mintát kell venni. Figyelembe véve ezt a külön mintát, valamint a 2. bekezdésben foglaltakat, fürdési idényenként legalább négy mintát kell venni és elemezni.
 2. Mindazonáltal, fürdési idényenként elegendő három mintát venni és elemezni olyan fürdővizek esetében:
 - a) amelyeknél a fürdési idény nem hosszabb nyolc hétnél; vagy
 - b) amelyek különleges földrajzi feszültségeknek/kényszernek kitett területen helyezkednek el.
 3. A mintavételi adatokat úgy kell elosztani a fürdési idényben, hogy az egyes mintavételek között ne teljen el egy hónapnál hosszabb idő.
 4. Rövid távú szennyezés esetén egy további mintát kell venni annak megerősítésére, hogy az esemény lezajlott. Ez a minta nem képezi részét a fürdővíz minőségi adatsorának. Ha egy figyelmen kívül hagyott minta helyett egy másikra van szükség, egy pótmintát kell venni hét nappal a rövid távú szennyezés befejeződése után.
-

V. MELLÉKLET

A mikrobiológiai elemzésre szánt minták kezelési szabályai**1. Mintavételi hely**

Ahol lehetséges, a mintát a víz színe alatt 30 cm mélyről kell venni, olyan vízben, amely legalább 1 méter mély.

2. A mintavételi palack sterilizálása

A mintavételi palackokat:

- autoklávban kell sterilizálni legalább 15 percig 121 °C-on, vagy
- szárazon kell sterilizálni legalább 1 óra hosszat 160 °C és 170 °C között, vagy
- besugárzott mintavevő tartályokat kell beszerezni közvetlenül a gyártótól.

3. Mintavétel

A mintavevő palack/tartály űrtartalma függ attól, hogy mennyi vízmintára van szükség az egyes paraméterek vizsgálatához. A minimális űrtartalom általában 250 ml.

A mintavevő tartályoknak színtelen és átlátszó anyagból kell készülniük (üveg, polietilén vagy polipropilén).

A minta véletlen elfertőződésének megelőzése céljából a mintavételhez aszeptikus technikát kell alkalmazni a mintavevő palackok sterilizálásának megőrzése érdekében. Ennek megfelelő elvégzése esetén nincs szükség további steril berendezésre (mint például steril sebészeti kesztyűre, mintavevő nyelvekre vagy rúdra).

A mintát kitörölhetetlen tintával, világos azonosító jellel kell ellátni a mintán és a mintakísérő íven egyaránt.

4. A minták tárolása és szállítása elemzés előtt

A vízmintákat fénytől, különösen a közvetlen napfénytől védeni kell a szállítás minden fázisában.

A mintát a laboratóriumba érkezéséig kb. 4 °C hőmérsékleten kell tárolni, hűtődobozban vagy hűtőszekrényben (az éghajlattól függően). Ha a szállítás a laboratóriumig várhatóan 4 óránál tovább tart, a szállítást hűtőszekrényben kell elvégezni.

A mintavétel és az elemzés között eltelt időt a lehető legrövidebbre kell fogni. Ajánlatos a mintákat még ugyanazon a munkanapon elemezni. Ha erre gyakorlati okok miatt nincs lehetőség, a mintákat legfeljebb 24 órán belül kell feldolgozni. A feldolgozásig a mintákat sötét helyen, 4 °C ± 3 °C-os hőmérsékleten kell tárolni.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/11/EK IRÁNYELVE

(2006. február 15.)

a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről

(Kodifikált változat)

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

(2) Igény van a tagállamok átfogó és egyidejű cselekvésére ahhoz, hogy megvédjék a Közösség vízi környezetét a szennyezéstől, különösen attól, amit egyes biológiai nem lebontható, mérgező és élő szervezetekben felhalmozódó anyagok okoznak.

(3) Számos egyezmény célja, hogy megvédje a nemzetközi vízfolyásokat és a tengeri környezetet a szennyezéstől. Fontos biztosítani ezeknek az egyezményeknek az összehangolt végrehajtását.

(4) Az egyes veszélyes anyagoknak a vízi környezetbe történő kibocsátására vonatkozó, a különböző tagállamokban már hatályos vagy előkészület alatt álló rendelkezések bármely eltérése egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthet, és így közvetlenül befolyásolja a belső piac működését.

(5) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁵⁾ számos intézkedést biztosít az édesvíz és a tengervíz szennyező anyagoktól való védelmére.

(6) Ahhoz, hogy hatékony védelmet biztosítsunk a Közösség vízi környezete számára, szükség van bizonyos anyagok egy első, I. listának nevezett listájának létrehozására, amelyre az anyagokat főleg toxicitásuk, biológiai bontathatóságuk hiánya és élő szervezetekben való felhalmozódási képességük alapján választották ki azok kivételével, amelyek biológiaiailag ártalmatlanok, vagy amelyek gyorsan átalakulnak olyan anyagokká, amelyek biológiaiailag ártalmatlanok, továbbá egy második, II. listának nevezett listára, amely olyan anyagokat tartalmaz, amelyek káros hatást gyakorolnak ugyan a vízi környezetre, de hatásuk bizonyos területekre korlátozódik, és függ annak a víznek a jellemzőitől és helyétől, amelybe bocsátják őket. Ezeknek az anyagoknak bármiféle kibocsátását előzetes engedélyezéshez kell kötni, ami meghatározza a kibocsátási követelményeket.

(7) Az I. listán szereplő különféle veszélyes anyagok kibocsátása általi szennyezést meg kell szüntetni. A határértékeket a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ IX. mellékletében említett irányelvek rögzítették. A 2000/60/EK irányelv 16. cikke meghatározza azokat az eljárásokat, amelyek alapján az elsőbbségi anyagokra alkalmazandó ellenőrzési szabályokat és környezetminőségi előírásokat meg kell állapítani.

⁽¹⁾ HL C 117., 2004.4.30., 10. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2004. október 26-i véleménye (HL C 174. E, 2005.7.14., 39. o.) és a Tanács 2006. január 30-i határozata.

⁽³⁾ HL L 129., 1976.5.18., 23. o. A legutóbb a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ Lásd a II. melléklet A részét.

⁽⁵⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

- (8) Csökkenteni kell a II. listán szereplő anyagok által okozott vízszennyezést. Ennek eredményeként a tagállamoknak a vizekre vonatkozó környezetminőségi előírásokat magukban foglaló programokat kell megalkotni, amelyeket – amennyiben ilyenek léteznek – a tanácsi irányelveknek megfelelően állapítanak meg. Az ilyen anyagokra alkalmazandó kibocsátási követelményeket ezeknek a környezetminőségi előírásoknak megfelelően kell kiszámítani.
- (9) Egy vagy több tagállamnak lehetősége van önállóan vagy közösen arra, hogy az irányelvben rögzítetténél szigorúbb intézkedéseket tegyen.
- (10) Létre kell hozni a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes különösen veszélyes anyagok nyilvántartását ahhoz, hogy tudjuk, honnan származnak.
- (11) A tapasztalatok alapján szükség lehet az I. melléklet I. és II. listájának felülvizsgálatára és ahol szükséges kiegészítésre, adott esetben egyes anyagoknak a II. listáról az I. listára való áttételével.
- (12) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 7. cikkre is figyelemmel ezen irányelv az alábbiakra alkalmazandó:

- a) szárazföldi felszíni vizek;
- b) parti tenger vize;
- c) partvonalon belüli vizek.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „szárazföldi felszíni víz”: minden felszíni álló vagy folyó édesvíz, ami egy vagy több tagállam területén található;
- b) „partvonalon belüli vizek”: annak az alapvonalnak a szárazföld felőli oldalán található vizek, amittől a területi vizek szélességét mérik, vízfolyások esetén egészen az édesvíz határig;

- c) „édesvíz határ”: a vízfolyásban az a hely, ahol apály esetén és alacsony vízállásnál értékelhető növekedés van a víz sótartalmában a tengervíz jelenléte miatt;
- d) „kibocsátás”: az I. melléklet I. és II. listáján lévő bármely anyag bevezetése az 1. cikkben meghatározott vizekbe, az alábbiak kivételével:
 - i. kotrási termék kibocsátása;
 - ii. hajók működéséből eredő kibocsátások parti tenger vizén;
 - iii. hulladék lerakása hajókról parti tenger vizébe;
- e) „szennyezés”: anyagok vagy energia ember általi kibocsátása közvetlenül vagy közvetve a vízi környezetbe, amelynek eredménye veszélyt jelent az emberi egészségre, károsítja az élő szervezeteket és a vízi ökológiai rendszereket, rontja a kellemes környezetet vagy zavarja a vizek másfajta jogszerű használatát.

3. cikk

A tagállamok ezen irányelvvel összhangban megfelelő intézkedéseket hoznak az 1. cikkben meghatározott vizek olyan veszélyes anyagok által okozott szennyezésének kiküszöbölése érdekében, amelyek az I. listában szereplő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak (a továbbiakban: az I. listás anyagok), valamint arra, hogy csökkentsék a szóban forgó vizek olyan veszélyes anyagok általi szennyezését, amelyek az I. melléklet II. listájában szereplő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak (a továbbiakban: a II. listás anyagok).

4. cikk

Az I. listás anyagokra az alábbiak vonatkoznak:

- a) az 1. cikkben meghatározott vizekbe való minden kibocsátás, amely bármely ilyen anyagot tartalmazhat, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága általi előzetes engedélyezési kötelezettség alá esik;
- b) az engedély kibocsátási követelményeket határoz meg az 1. cikkben meghatározott vizekbe bocsátott bármely ilyen anyagra, és ahol ezen irányelv végrehajtása érdekében szükséges, a csatornába bocsátott bármely ilyen anyagra vonatkozóan;
- c) engedélyek csak meghatározott időszakra adhatók. Lehetőség van ezek megújítására a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében foglalt irányelvekben megállapított kibocsátási határértékek bármely változásának figyelembevételével.

5. cikk

(1) A 4. cikk értelmében kiadott engedélyekben előírt kibocsátási követelmények a következőket határozzák meg:

- a) egy anyag megengedett maximális koncentrációja a kibocsátásban. Hígítás esetén a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében említett irányelvek szerint megállapított kibocsátási határértéket elosztják a hígítási tényezővel;
- b) egy kibocsátásban a megengedett maximális anyagmennyiség egy vagy több időszakban. Ezt a mennyiséget, ha szükséges, ki lehet fejezni olyan formában is, hogy a szennyező tevékenység jellemző elemének egységére megadjuk a szennyező anyag tömegegységét (pl. az egységnyi nyersanyagra, vagy termékre jutó szennyező-anyag-tömeg).

(2) Különös tekintettel az érintett anyag toxicitására, biológiai bonthatóságának hiányára, vagy élő szervezetekben való felhalmozódási képességére abban a természeti közegben, amibe bocsátották, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, a Tanács által a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében említett irányelvekben megállapított kibocsátási határértékek alkalmazásából adódóknál szigorúbb kibocsátási követelményeket írhat elő az engedélyben, amennyiben erre szükség van.

(3) Ha a kibocsátó azt állítja, hogy nem tudja teljesíteni a megkövetelt kibocsátási követelményeket, vagy ha ez a helyzet nyilvánvaló az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága számára, akkor az engedély kiadását megtagadja.

(4) Ha a kibocsátási követelményeknek nem tesznek eleget, akkor az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítására, hogy az engedély feltételeit teljesítsék, és ha szükséges, a kibocsátást megtiltja.

6. cikk

(1) Az 1. cikkben meghatározott vizeknek a II. listában szereplő anyagok általi szennyezésének csökkentése érdekében a tagállamok programokat alkotnak, amelyek végrehajtásánál különösen a (2) és (3) bekezdésben említett módszereket alkalmazzák.

(2) Az 1. cikkben meghatározott vizekbe történő minden olyan kibocsátás, amely tartalmazhat bármely, a II. listában szereplő anyagot, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága általi előzetes engedélyezési kötelezettség alá esik, és az engedélyben kibocsátási követelményeket írnak elő. Ezeket a követelményeket a (3) bekezdésben előírtak szerinti környezetminőségi előírások alapján rögzítik.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott programok tartalmaznak vízre vonatkozó környezetminőségi előírásokat, amelyeket a tanácsi irányelveknek megfelelően állapítanak meg, amennyiben ilyenek léteznek.

(4) A programok tartalmazhatnak külön rendelkezéseket is az anyagok, anyagok csoportjai és termékek összetételének és használatának szabályozására, továbbá figyelembe véve a legújabb, gazdaságosan megvalósítható műszaki fejlesztéseket.

(5) A programok határidőket határoznak meg végrehajtásukra vonatkozóan.

(6) A programokat és végrehajtásuk eredményeinek összefoglalását közlik a Bizottsággal.

(7) A Bizottság a tagállamokkal együtt rendszeresen összeveti a programokat annak érdekében, hogy megfelelő koordinációt biztosítson azok végrehajtásához. Ha úgy ítéli, ebből a célból a megfelelő javaslatokat benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

7. cikk

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést azért, hogy úgy hajtsák végre az ezen irányelv értelmében elfogadott intézkedéseket, hogy ne növeljék az 1. cikk hatálya alá nem tartozó vizek szennyezését. Ezenkívül minden olyan tevékenységet megtiltanak, amelyek szándékosan vagy nem szándékosan megkerülik ezen irányelv rendelkezéseit.

8. cikk

Az ezen irányelv értelmében tett intézkedések végrehajtása semmi esetre sem vezethet – akár közvetlenül, akár közvetve – az 1. cikkben meghatározott vizek szennyezettségének növekedéséhez.

9. cikk

Adott esetben, egy vagy több tagállam egyedileg vagy közösen szigorúbb intézkedéseket is hozhat, mint amilyenekről ez az irányelv rendelkezik.

10. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóság létrehozza azoknak a kibocsátásoknak a nyilvántartását, amelyeket az 1. cikk szerinti vizekbe bocsátanak, és amelyek tartalmazhatnak olyan I. listában szereplő anyagokat, amelyekre kibocsátási követelmények alkalmazandók.

11. cikk

(1) A tagállamok 3 éves időközönként és első ízben az 1993–1995 közötti időszakra vonatkozóan tájékoztatást küldenek a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról ágazati jelentés formájában, amely más, ehhez tartozó közösségi irányelveket is felölel. Ez a jelentés a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében megállapított eljárással összhangban, a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy vázlat alapján készül el. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés által felölelt időszak kezdete előtt 6 hónappal küldik meg a tagállamoknak. A tagállamok a jelentést az általa felölelt 3 éves időszak végétől számított 9 hónapon belül küldik meg a Bizottságnak.

A Bizottság a tagállamok jelentésének benyújtását követő 9 hónapon belül közösségi jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásaként összegyűjtött információk csak arra a célra használhatók fel, amelyek azokat kérték.

(3) A Bizottság és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, ezek tisztviselői és egyéb alkalmazottai nem fedhetik fel az irányelv végrehajtása céljából megszerzett és a szakmai titoktartási kötelezettségbe tartozó információkat.

(4) A (2) és (3) bekezdések rendelkezései nem akadályozzák meg az általános információk vagy az olyan felmérések közzétételét, amelyek nem tartalmaznak egyes vállalkozásokra vagy vállalkozási csoportokra vonatkozó információkat.

12. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslatára – amely saját kezdeményezésére vagy egy tagállam kérésére jár el – a tapasztalatok alapján felülvizsgálja és, ahol szükséges, kiegészíti az I. melléklet I. és II. listáját, és adott esetben áttekszi II. listás anyagokat az I. listára.

13. cikk

A 76/464/EGK irányelv hatályát veszti, a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a III. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

14. cikk

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. február 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

I. MELLÉKLET

Anyagcsaládok és anyagcsoportok I. listája

Az I. lista egyes meghatározott anyagokat tartalmaz, amelyek a következő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak, és amelyek főleg toxicitásuk, biológiai bonthatóságuk hiánya és élő szervezetekben való felhalmozódásuk alapján lettek kiválasztva, azoknak az anyagoknak a kivételével, amelyek biológiailag ártalmatlanok vagy amelyek gyorsan átalakulnak olyan anyagokká, amelyek biológiailag ártalmatlanok:

1. szerves halogénvegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen vegyületeket képezhetnek vízi környezetben;
2. szerves foszforvegyületek;
3. szerves ónvegyületek;
4. olyan anyagok, amelyekről bebizonyosodott, hogy vízi környezetben, vagy a vízi környezeten keresztül rákkeltő tulajdonságúak⁽¹⁾;
5. higany és vegyületei;
6. kadmium és vegyületei;
7. biológiailag nem bontható ásványolajok és ásványolaj alapú szénhidrogének;

valamint az 3., 7., 8., és 12. cikkének alkalmazása szempontjából:

8. biológiailag nem bontható mesterséges anyagok, amelyek a víz tetején úszhatnak, szuszpenzióban maradhatnak vagy lesüllyedhetnek és amelyek zavarhatják a vizek bármiféle felhasználását.

Anyagcsaládok és anyagcsoportok II. listája

A II. lista tartalmaz:

- olyan anyagokat, amelyek az I. listán szereplő anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak, de amelyeknek a 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében említett irányelvekben megállapított kibocsátási határértékeit nem az említett irányelvek határozták meg,
- egyes olyan anyagokat és anyagkategóriákat, amelyek az alább felsorolt anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak,

és amelyek káros hatásúak a vízi környezetre, de amelyek káros hatása ugyanakkor egy adott területre korlátozódik és függ annak a víznek a tulajdonságaitól és helyétől, amelybe bocsátják őket.

A második francia bekezdésben meghatározott anyagcsaládok és anyagcsoportok

1. A következő félfémek és fémek, valamint ezek vegyületei:

1. cink	6. szelén	11. ón	16. vanádium
2. réz	7. arzén	12. bárium	17. kobalt
3. nikkel	8. antimon	13. berillium	18. tallium
4. króm	9. molibdén	14. bór	19. tellúr
5. ólom	10. titán	15. urán	20. ezüst

2. Biocidek

és származékaik, amelyek nincsenek az I. listán.

⁽¹⁾ Amennyiben egyes anyagok a II. listán rákkeltő hatásúak, azok e lista 4. kategóriájába esnek.

3. A vízi környezetből emberi fogyasztásra nyert termékek ízére és/vagy szagára káros hatású anyagok és olyan vegyületek,

amelyek ilyen anyagok vízben való képződéséhez vezethetnek.
4. Mérgező (toxikus) vagy biológiailag nem bontható szerves szilikon vegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen anyagok vízben való képződéséhez vezethetnek, kivéve azokat, amelyek biológiailag veszélytelenek vagy vízben gyorsan átalakulnak ártalmatlan anyagokká.
5. Szervetlen foszforvegyületek és elemi foszfor.
6. Biológiailag bontható ásványolajok és ásványolaj eredetű szénhidrogének.
7. Cianidok,

fluoridok.
8. Az oxigénháztartást károsan befolyásoló anyagok, különösen:

ammónia,

nitritek.

Nyilatkozat a 7. cikkkel kapcsolatban

Szennyvizeknek csővezetéseken keresztül a nyílt tengerbe történő kibocsátásával kapcsolatban a tagállamok vállalják, hogy olyan követelményeket határoznak meg, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint az ezen irányelv által megállapítottak.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELV ÉS ANNAK MÓDOSÍTÁSAI

(lásd a 13. cikket)

A 76/464/EGK tanácsi irányelv (HL L 129., 1976.5.18., 23. o.)

A 91/692/EGK tanácsi irányelv (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.)

A 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.)

kizárólag az I. melléklet, a) pontja

kizárólag, ami a 22. cikk (2) bekezdésének

negyedik francia bekezdésében, a 76/464/

EGK irányelv 6. cikkére tett hivatkozását illeti

B. RÉSZ

A NEMZETI JOGBA VALÓ ÁTÜLTETÉSRE ELŐÍRT HATÁRIDŐK LISTÁJA

(lásd a 13. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
76/464/EGK	–
91/692/EGK	1993. január 1.
2000/60/EK	2003. december 22.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

76/464/EGK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk, (1) bekezdés, bevezető mondat	1. cikk, bevezető mondat
1. cikk, (1) bekezdés, első francia bekezdés	1. cikk, a) pont
1. cikk, (1) bekezdés, második francia bekezdés	1. cikk, b) pont
1. cikk, (1) bekezdés, harmadik francia bekezdés	1. cikk, c) pont
1. cikk, (1) bekezdés, negyedik francia bekezdés	–
1. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	2. cikk, bevezető mondat
1. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont	2. cikk, a), b) és c) pont
1. cikk, (2) bekezdés, d) pont, első francia bekezdés	2. cikk, d) pont i. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, d) pont, második francia bekezdés	2. cikk, d) pont ii. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, d) pont, harmadik francia bekezdés	2. cikk, d) pont iii. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, e) pont	2. cikk, e) pont
2. cikk	3. cikk
3. cikk, bevezető mondat	4. cikk, bevezető mondat
3. cikk, 1. pont	4. cikk, a) pont
3. cikk, 2. pont	4. cikk, b) pont
3. cikk, 3. pont	–
3. cikk, 4. pont	4. cikk, c) pont
4. cikk	–
5. cikk	5. cikk
7. cikk	6. cikk
8. cikk	7. cikk
9. cikk	8. cikk
10. cikk	9. cikk
11. cikk	10. cikk
12. cikk	–
13. cikk	11. cikk
14. cikk	12. cikk
–	13. cikk
–	14. cikk
15. cikk	15. cikk
Melléklet	I. melléklet
–	II. melléklet
–	III. melléklet

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

EURÓPAI PARLAMENT ÉS TANÁCS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2006. február 15.)

a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos további európai együttműködésről

(2006/143/EK)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 149. cikke (4) bekezdésére és 150. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Noha a felsőoktatás terén a minőségbiztosítással kapcsolatos európai együttműködésről szóló, 1998. szeptember 24-i 98/561/EK tanácsi ajánlás ⁽³⁾ végrehajtása a 2004. szeptember 30-i bizottsági jelentés szerint határozottan sikeres volt, még mindig szükség van az európai felsőoktatás teljesítményének javítására, különösen a minőség tekintetében, annak érdekében, hogy az az európai polgárok, valamint az egyéb kontinensekről érkező hallgatók és tudósok számára átláthatóbbá és megbízhatóbbá váljon.

(2) A 98/561/EK ajánlás az átlátható minőségbiztosítási rendszerek támogatására, illetve szükség esetén ezek létrehozására hívott fel. Szinte valamennyi tagállam kialakított egy nemzeti minőségbiztosítási rendszert, és

kezdeményezte vagy lehetővé tette egy vagy több minőségbiztosítási vagy akkreditációs ügynökség megalakulását.

(3) A 98/561/EK ajánlás olyan minőségbiztosítási rendszerek létrehozását kívánta meg, amelyek egy sor alapvető jellemzőn alapulnak, ideértve programok vagy intézmények belső és külső felülvizsgálat útján történő vizsgálatát, továbbá amelyek magukban foglalják a hallgatói részvételt, az eredmények közzétételét és a nemzetközi részvételt. A minőségbiztosítási értékelések eredményei jelentős szerepet játszanak abban, hogy a felsőoktatási intézmények javítani tudjanak teljesítményükön.

(4) A (3) preambulumbekkezdésben említett alapvető jellemzőket általában valamennyi minőségbiztosítási rendszer átvette, és e jellemzőket a bolognai folyamattal kapcsolatban megerősítették a 2003 szeptemberében Berlinben ülésező európai oktatási miniszterek az Európai Felsőoktatási Térség elősegítéséeként.

(5) A Felsőoktatási Minőségbiztosítás Európai Szövetségét (ENQA) 2000-ben hozták létre, és e szövetségnek valamennyi tagállamból egyre több minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökség válik tagjává.

⁽¹⁾ HL C 255., 2005.10.14., 72. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. október 13-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. január 30-i határozata.

⁽³⁾ HL L 270., 1998.10.7., 56. o.

(6) A bolognai folyamat keretében 45 ország oktatási minisztere a 2005. május 19-20-i bergeni ülés során (a 2003 szeptemberi berlini ülés folytatásaként) elfogadta az Európai Felsőoktatási Térségre vonatkozó minőségbiztosítási normákat és iránymutatásokat az ENQA

javaslata szerint. Üdvözölték a nemzeti felülvizsgálaton alapuló minőségbiztosítási ügynökségek európai nyilvántartásának elvét is, és felkérték az ENQA-t arra, hogy az Egyetemek Európai Szövetségével (EUA), a Felsőoktatási Intézmények Európai Szövetségével (EURASHE) és az Országos Hallgatói Önkormányzatok Európai Szervezetével (ESIB) együttműködve dolgozza ki a végrehajtás gyakorlati részleteit. Ezenkívül hangsúlyozták a nemzeti szinten elismert ügynökségek közötti együttműködés jelentőségét azzal a céllal, hogy javítsák az akkreditációs és minőségbiztosítási határozatok kölcsönös elismerését.

- (7) A minőségbiztosítás támogatására irányuló európai uniós intézkedéseket a bolognai folyamattal összefüggésben végzett tevékenységgel összhangban kell kialakítani.
- (8) Függetlenül attól, hogy regionálisak vagy országosak, általánosak vagy szakosodottak, köz- vagy magánjellegűek, kívánatos felállítani az Európában működő, független és megbízható minőségbiztosítási ügynökségek nyilvántartását a felsőoktatás átláthatóságának növelése, valamint a külföldön szerzett képesítések és ott eltöltött tanulmányi idők elismerésének elősegítése érdekében.
- (9) A lisszaboni stratégiával összefüggésben a 2002 márciusában Barcelonában ülésező Európai Tanács azt fejezte ki végkövetkeztetésében, hogy az európai oktatási és képzési rendszereknek „világszerte minőségi referenciává” kell válniuk,

AJÁNLJA A TAGÁLLAMOKNAK, HOGY

1. ösztönözzék, hogy a területükön működő valamennyi felsőoktatási intézmény szigorú belső minőségbiztosítási rendszert vezessen be vagy dolgozzon ki, azon minőségbiztosítási normákkal és iránymutatásokkal összhangban, amelyeket az Európai Felsőoktatási Térségre vonatkozóan a bolognai folyamat keretében Bergenben fogadtak el;
2. ösztönözzék, hogy a területükön működő valamennyi minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökség az értékeléseit függetlenül végezze, a 98/561/EK ajánlásban megállapított minőségbiztosítási jellemzőket vegye figyelembe, és értékelési célokra a Bergenben elfogadott közös általános normákat és iránymutatásokat alkalmazza. Ezeket a normákat a felsőoktatási ágazat képviselőivel együttműködve kell kialakítani. A normákat úgy kell alkalmazni, hogy azok óvják és ösztönözzék a sokszínűséget és innovációt;
3. ösztönözzék a nemzeti hatóságok, a felsőoktatási ágazat és a minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek képviselőit, hogy a szociális partnerekkel együttműködve

hozzák létre a nemzeti felülvizsgálaton alapuló „Minőségbiztosítási Ügynökségek Európai Nyilvántartását” (európai nyilvántartás), amely figyelembe veszi a mellékletben foglalt elveket, és határozzák meg a nyilvántartásba vétel feltételeit, valamint a nyilvántartás kezelésére vonatkozó szabályokat;

4. tegyék lehetővé, hogy a területükön működő felsőoktatási intézmények azt a minőségbiztosítási vagy akkreditációs ügynökséget választhassák ki az európai nyilvántartásból, amely igényeiknek és profiljuknak megfelel, feltéve, hogy ez összeegyeztethető nemzeti jogszabályaikkal, vagy ezt nemzeti hatóságaik engedélyezik;
5. tegyék lehetővé a felsőoktatási intézmények számára, hogy többek között saját nemzetközi hírnevük erősítése érdekében törekedjenek egy másik, az európai nyilvántartásban szereplő ügynökség által készített kiegészítő értékelés megszerzésére;
6. ösztönözzék az ügynökségek közötti együttműködést az egymás közötti kölcsönös bizalom, valamint a minőségbiztosítás és akkreditációs értékelések elismerésének kiépítése érdekében, így hozzájárulva a képesítések elismeréséhez a másik országban folytatandó tanulmányok vagy munkavállalás céljából;
7. biztosítsanak nyilvános hozzáférést az európai nyilvántartásban szereplő minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek értékeléseihöz;

FELKÉRI A BIZOTTSÁGOT, HOGY:

1. a tagállamokkal szorosan együttműködve továbbra is támogassa a felsőoktatási intézmények, a minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek, az illetékes hatóságok és e területen működő más szervezetek közötti együttműködést;
2. háromévente készítsen jelentést az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága számára az egyes tagállamokban működő minőségbiztosítási rendszerek fejlődéséről és az európai szinten megvalósuló együttműködésről, ideértve a fent említett célok tekintetében elért eredményeket is.

Kelt Strasbourgban, 2006. március 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

H. WINKLER

MELLÉKLET

„Minőségbiztosítási Ügynökségek Európai Nyilvántartása”

A nyilvántartásnak azon megbízható ügynökségek listáját kell tartalmaznia, amelyek értékeléseiben a tagállamok (és a tagállamok hatóságai) megbízhatnak. A nyilvántartásnak a következő elveken kell alapulnia:

1. Az ügynökségek listáját a nemzeti hatóságok és felsőoktatási ágazat (felsőoktatási intézmények, hallgatók, tanárok és kutatók), valamint a tagállamokban működő minőségbiztosítási és akkreditációs ügynökségek képviselőinek a szociális partnerekkel együttműködve kell elkészíteniük.
 2. Az ügynökségek nyilvántartásba vételének feltételei többek között a következőket foglalhatnák magukban:
 - i. arra vonatkozó kötelezettségvállalás, hogy álláspontjuk kialakításakor teljes mértékben függetlenek maradnak;
 - ii. legalább a működésük helye szerinti tagállam (vagy e tagállam hatóságai) általi elismerés;
 - iii. a tagállamokhoz címzett 1. és 2. ajánlásban említett közös normák és iránymutatások alapján való működés;
 - iv. független és egyéb szakértők általi rendszeres külső vizsgálat, ideértve az ilyen ellenőrzések kritériumainak, módszereinek és eredményeinek közzétételét.
 3. Amennyiben első alkalommal a nyilvántartásba vételt elutasítják, a bekövetkezett javulás alapján újabb vizsgálatra van lehetőség.
-